

Želje Janeževcev so se izpolnile

Svečano odprtje asfaltirane ceste, ki je bilo združeno z osrednjo občinsko proslavo ob dnevu upora proti okupatorju, je na Janeževo Brdo v soboto, 27. aprila, privabilo veliko število sorodnikov, prijateljev in nekdanjih prebivalcev ene izmed najmanjših vasi na Ilirskobistriškem. Po kulturnem programu, v katerem so sodelovali Franc Gombač, pevska skupina Vasovalec iz Rečice in domačini, je o dogodkih izpred več kot pol spregovoril župan Stanislav Prosen, o prizadevanju vaščanov za novo cesto in ureditev vasi pa član gradbenega odbora Ivan Strle.

28 prebivalcev Janeževga Brda je dolga leta težko čakalo na asfalt. Njihova pričakovanja so dobila realno osnovo šele lani, ko je občinski svet zagotovil denar za naložbo, odločilen vloga pa je imel tudi ogromen delež vaščanov, brez katerega ceste verjetno še ne bi bilo. Pred desetimi leti se je zdelo, da bo vas izumrla. Danes je seveda bistveno drugače, saj se na Janeževo Brdo počasi vrača otroški smeh. Okoli tri kilometre meri razdalja od Dolnje Bitnje do prvih hiš v vasi, ki je z urejeno cesto dobila povsem nov in bolj privlačen izgled. Zanj so poskrbeli Janeževci sami, saj so od novembra do aprila letos opravili kar 3.700 prostovoljnih delovnih ur: zgradili so 150 metrov zidov, položili 350 metrov cevi za kanalizacijo in postavili novo električno razsvetlavo.

Delavci ilirskobistriške enote SGP Primorje Ajdovščina so že januarja začeli širiti in utrjevati cestišče in v petek, 12. aprila, asfaltirali še zadnje metre pri Premskem mostu.

Občina Ilirska Bistrica je iz lanskega proračuna za cesto na Janeževo Brdo namenila 10,3 milijona tolarjev, 12 milijonov tolarjev so Janeževci dobili iz denarja za poplave, 2 milijona tolarjev iz sklada stavbnih zemljišč in 1 milijon tolarjev iz lanskega denarja za krajevne skupnosti.

Župan je zatrdil, da si bo občina še naprej prizadevala za to, da bodo asfaltno prevleko dobile še ceste Zarečje-Brce, Velika Bukovica-Soze, Starod-Pavlica, Studena Gora-Pavlica, Mala Bukovica-Studena Gora, Novokračine-Nova vas in Sušak-Fabci.

Asfaltiranje ceste pri Premskem mostu

Stanislav Prosen in Stojan Fabjančič, predsednik vaške skupnosti, sta cesto tudi uradno odprla.

**Vsem občanom
želimo vesele
prvomajske
praznike!**

Odložena zapora ceste Ilirska Bistrica-Podgrad

23. aprila se je iztekel enomesečni rok, v katerem so krajanji Podgrada, Harij in Rečice zahtevali od župana, da od ministrstva za promet in zveze dobi zagotovilo o nadaljevanju obnove regionalne ceste Ilirska Bistrica-Podgrad še v tem letu in zagrozili, da bodo v primeru negativnega odgovora pripravili protestno zaporo ceste. Državni sekretar Andrej Dvornik je 10. aprila končno le sprejel ilirskobistriškega župana in mu obljubil, da bo ministrstvo za promet in zveze poleg 9,3 milijona tolarjev proračunskega denarja za obnovo ceste namenilo še 42,5 milijona tolarjev na osnovi amandmajev, ki jih je sprejel slovenski parlament.

Za odsek iste ceste od križišča pri gostilni Urbančič do podjetja Petrol Transport je ministrstvo zagotovilo 18,9 milijona tolarjev, za cesto Prem-Obrov pa še 34 milijonov tolarjev. Julija naj bi bili objavljeni razpisi za izbiro izvajalca, dela pa naj bi se začela septembra.

Ivan Boštjančič in Danilo Ivančič z doseženim nista najbolj zadovoljna, saj ocenjujeta, da bo vsota zadoščala le za prenovo dobrega kilometra povsem uničenega cestišča in glede na obljube iz preteklih let močno dvomita, da bo v celoti obnovljena še v tem tisočletju. Čas poletnih dopustov vzbuja krajanom najrazličnejše dvome. Zaporo ceste so samo "zamrzili" - če se dela ne bodo začela do 30. septembra, nameravajo pospešiti priprave za njeno zaprtje, od občinske uprave pa pričakujejo, da jih bo obveščala o izidih pogajanj z ministrstvom.

V Kuteževem bodo gradili večjo telovadnico

Občinski svet je na 20. seji v četrtek, 25. aprila, med razpravo o osnutku letošnjega proračuna predčasno obravnaval tudi naložbo v Osnovno šolo Podgora Kutežev. Svetniki so izglasovali II. varianto razširitve šole, ki predvideva večjo telovadnico.

Ministrstvo za šolstvo in šport se je zavzemalo za gradnjo telovadnice v izmeri 10 x 15 m glede na število tamkajšnjih oddelkov. Zagotovilo je, da bo iz sredstev za demografsko ogrožena področja v letošnjem letu za dograditev šole v Kuteževem namenilo 18 milijonov tolarjev.

Občinska uprava je ocenila, da bi bilo nesprejemljivo graditi tako majhno telovadnico in je svetnikom predlagala II. varianto (14 x 24 m ali minimalno košarkarsko igrišče) brez tribun za gledalce. Za večjo telovadnico, ki naj bi po predvidevanjih stala 22 milijonov tolarjev, naj bi ministrstvo prispevalo 1/3 denarja.

Občina bo prodala komunalno opremljeno parcelo stare šole in začela priprave na samopripevek, za katerega se je zavzemal tudi odbor za družbene dejavnosti. Občinska uprava mora do naslednje seje pripraviti predlog finančne konstrukcije za pokritje razširjene naložbe.

Opozorilo

Karikatura: Srečko Srebot

Nova številka "Stopinj"

Pričakovanje, da se bo predstavitev 7. številke "Stopinj", glasila Literarnega društva Ilirska Bistrica, ki izhaja že od leta 1983, udeležilo večje število avtorjev in članov, se žal ni izpolnilo. V knjižnici Makse Samsa se jih je zbralo le 5, čeprav si je dogodek zaslužil nekoliko več pozornosti tudi zaradi tega, ker smo Slovenci po lanskem Unescovem sklepu prvič obeležili svetovni dan knjige in avtorskih pravic. 23. april je bil torej praznik vseh tistih, ki jim knjiga še vedno veliko pomeni.

"Stopinje" so se po besedah urednika Ivka Spetiča - Magajne v preteklih letih lepo uveljavile in v zadnjem obdobju doživle velik kakovostni in količinski premik. Opozoril je, da bi si pravzaprav zaslužile oznako literarna revija in ne samo glasilo, saj nova številka, podobno kot prejšnja, vključuje tudi prispevke avtorjev, ki ne živijo na Ilirskobistriškem. Težko bi bilo oporekati njegovemu prepričanju, da se domačemu literarnemu društvu ni treba ničesar sramovati tudi zaradi tega, ker se sosednje občine ne morejo pohvaliti s čim podobnim. Res je, da "Stopinje" izhajajo samo enkrat letno v majhni nakladi (120 izvodov) in da so člani premalo agresivni takrat, ko bi jih bilo treba bolj uveljaviti v širšem prostoru, vendar to ne zmanjšuje njihovega pomena.

Nova številka "Stopinj" je razdeljena na štiri sklope (poezijo, prozo, zapise in prevode) in prinaša obilo zanimivega branja z večjimi ali manjšimi dosežki, toda to ni toliko pomembno ali odločilno. Poezija je dovolj raznolika, da bo vsakdo našel kaj zase. V proznem delu izstopa predvsem odlomek Franeta Tomšiča iz njegovega romana v nastajanju, ki se dogaja v Guranjem kraju pred I. svetovno vojno in tri kratke, z izjemnim občutkom napisane pripovedi Ivka Spetiča - Magajne, ki jih je posvetil 50. obletnici II. svetovne vojne (eno s prijaznim avtorjevim dovoljenjem objavljamo na strani 6). V zapisih je marsikaj, o čemer ste brali tudi na straneh tega časopisa. Prevodi so delo Jolke Milič iz Sežane in Sergija Šlenca.

Podpora za razpis zakonodajnega referenduma

Po vsej Sloveniji, kot tudi v Ilirski Bistrici, je 23. aprila 1996 stekla akcija zbiranja podpisov v podporo pobudi za razpis zakonodajnega referenduma, ki ga je predlagala Socialdemokratska stranka. S podpisom na listu s črnim tiskom daje volivec - podpisnik podporo za neposredne in poštene volitve poslank in poslancev v slovenski parlament tako, da obkroži A, s podpisom na plavem listu pa daje volivec - podpisnik podporo za odpoklic poslanke - poslanca tako, da obkroži B.

Vsak podpisnik podpore na navedena formularja, ki ju lahko dobi pri članih stranke, na sedežu stranke SDS, Bazoviška 24, ali na matičnem uradu v Ilirski Bistrici, na zgornjem delu formularja z velikimi tiskanimi črkami napiše svoje ime in priimek, tako kot se glasi na osebni izkaznici, ter ostale osebne podatke in gre s

formularjema in veljavnim osebnim dokumentom (osebna izkaznica, vozniško dovoljenje, potni list) na matični urad (odprt je vsak ponedeljek, torek, sredo in petek od 7³⁰ do 11⁰⁰, ob sredah še od 12³⁰ do 16³⁰), kjer podpiše formularja pred matičarjem, ta pa jih nato potrdi in overovi. Tako potrjena formularja matičar vrne podpisniku, ki jih preda na sedežu stranke SDS, Sokolski dom, Bazoviška 24, vsak delavnik od 19³⁰ do 20⁰⁰ ali pa ju vrne tistemu, ki mu je formularja posredoval.

V Sloveniji moramo zbrati 40.000 podpisov, kar bo dalo osnovo za razpis zakonodajnega referenduma, zato vsi volivci, ki hočete več poštenosti v Sloveniji, dajte svoj podpis v podporo.

Občinski odbor SDS
Ilirska Bistrica

Anica Dovgan Stare, vodja ekspoziture SKB banke v Ilirski Bistrici

Bogatejša bančna ponudba

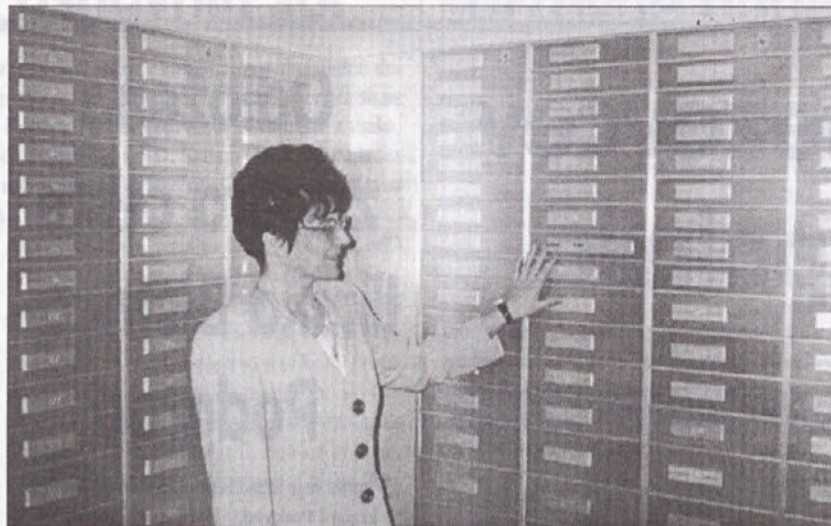
Ilirska Bistrica je končno vstopila na finančni trg. Z odprtjem ekspoziture SKB banke je s slovenskega zemljevida finančnih storitev tako izginila še ena bela lisa. S tem se je nedvomno povečala ponudba denarja na našem območju, kar pa po vsej verjetnosti ne bo vplivalo na njegovo pocenitev, saj je cena denarja stvar globalne gospodarske politike. Lahko pa pričakujemo, da se bo izboljšala raven bančnih storitev in obveščanja o ponudbi na denarnem trgu. V tem je tudi bistvo konkurenčnega spogledovanja, ki se je pravkar začelo tudi na tem koncu Primorske. Kaj sta Ilirska Bistrica in širša okolica pridobili z razširjeno bančno ponudbo, pa smo poskušali izluščiti iz pogovora z **Anico Dovgan Stare**, vodjo ekspoziture SKB banke v Ilirski Bistrici.

SNEŽNIK: Ekspozitura SKB banke v Ilirski Bistrici je nedvomno pridobitev za mrežo, v kateri je že preko petdeset podobnih poslovnih enot SKB banke po vsej Sloveniji. Kaj dejansko smo s širitvijo interesnega področja vaše banke pridobili na Bistriškem?

Anica Dovgan Stare: Nobenega dvoma ni, da se z odpiranjem novih ekspozitur naše banke krepi poslovni sistem in njegov vpliv na bančno ponudbo v državi. Toda, če stvari pogledamo z druge strani, kaj ni prav razvejana in razvita poslovna mreža osnovni pogoj, da lahko zagotovimo našim komitentom hitre in kakovostne storitve doma in v tujini. Mreža, v katero je vključenih preko petdeset enot SKB banke, ki že delujejo v različnih krajih po vsej Sloveniji, je še kako pomembna v obdobju, ko večina domačih bank uveljavlja avtonomne plačilne sisteme. Storitve naše banke so tako dostopnejše večjemu krogu koristnikov in niso lokalno omejene. Preko enotne mreže smo povečali možnosti za razpolaganje z gotovino, uporabo čekov in plastičnega denarja, opravljanja različnih vrst plačilnega prometa in naložbe. Storitve SKB banke so tako postale dostopnejše našim komitentom na celotnem ozemlju države, ne glede na to, kje imajo odprte matične račune. To

Anica Dovgan Stare: Zanimivo vprašanje. Kaj ponujamo več, da bomo lahko učinkovito posegli v povezave, ki so nastajale desetletja in imajo v določeni meri celo nek emotiven prizvok? Kot ugotavljate sami, bistvenih odstopanj od podobnih ponudb, ki jih imajo na trgu različne bančne hiše ni. Če hočemo biti uspešni v novem okolju, moramo že na začetku ponuditi najmanj toliko kot konkurenca. In prepričana sem, da nam je to uspelo. Paleta naših storitev na področjih poslovanja z občani in podjetji je podobna tisti, ki jo predstavlja vodilna obalna banka.

Ne smemo pa pozabiti, da je odnos med stranko in banko poslovni odnos, v katerem obe strani pričakujeta, da bosta čim bolj uspešni. Naše stranke imajo različne možnosti in želje, zato je pomembno, da se znamo z njimi pogovoriti in da skupaj poiščemo najboljšo rešitev. Pri našem poslovanju namenjamo svetovanju pomembno vlogo. V okviru obstoječih ponudb je mogoče velikokrat najti rešitev, ki zadovolji obe strani. Pomembno je, da naših ponudb ne jemljemo kot toge predpise, temveč bolj kot izhodišča za sporazumevanje in, če je le možno, jih v največji možni meri prilagodimo željam stranke. Takšno razumevanje naše vloge se je poka-

Anica Dovgan Stare: Kar se tiče pristojnosti ne. Spremembe so predvsem v pogledu komuniciranja in v pomoči pri neposrednem dogovarjanju. S tem našim komitentom prihranimo marsikatero nepotrebno pot in mnogokrat lahko najdemo optimalnejše rešitve, ki jih v naših enotah - znano je, da odločajo one - največkrat ne poznajo, ker gre za tipične lokalne posebnosti.

SNEŽNIK: Imate s tem v mislih posojila pravnim osebam?

Anica Dovgan Stare: Da, tu v prvi vrsti mislim na dogovarjanja za najem posojil. Ponudba le-teh je velika in to ne le za pravne osebe, temveč tudi za obrtnike in posamične vlagatelje, možnosti za njihovo najetje pa so največkrat omejene. O možnostih in argumentih za najem posojil se zainteresirani lahko pogovorijo že pri nas. Prav tako lahko preko nas opravijo druge aktivnosti, ki so povezane s pripravo sestankov in dokumentacije za odobritev posojil. V tem smislu nastopamo kot neke vrste operativni posrednik med matico v Ljubljani in podružnično enoto v Kopru.

Potem je tu še plačilni promet s tujino. Čeprav le-ta poteka preko Ljubljane, je vse formalnosti, povezane z njim, mogoče urediti preko naše ekspoziture, ne da bi pri tem prišlo do časovnih zamikov.

SNEŽNIK: Ugodna lokacija ob meji s Hrvaško je nedvomno vplivala na odločitev poslovodstva v Ljubljani, da odpre ekspozituro v Ilirski Bistrici?

Anica Dovgan Stare: Za banko je pomemben vsak nov varčevalec ali imetnik računa. Seveda pri tem računamo tudi na določeno število strank iz sosednje Hrvaške, ki vlagajo sredstva v banke na naši strani meje. Kljub izkušnjam z nekdanjo Ljubljansko banko, so za hrvaške varčevalce slovenske banke zanimive. Sami ocenjujejo, da je stopnja varnosti prihrankov pri nas višja kot na domačem trgu, ki je ekonomsko in politično dokaj nestabilen. To pa je povezano tudi z zavarovanjem drugih vrednosti.

SNEŽNIK: Če se ne motim, ste prav v ta namen postavili okrog štiristo sefov, ki so v ponudbi našega bančnega prostora novost.

Anica Dovgan Stare: V zadnjem času je vedno več ljudi, ki jih skrbi varnost njihovega premoženja. Nogavica in vzglavnik ne nudita več ustreznega zavarovanja za dragocenosti. Zato se odločajo, da bodo dragocenosti zaupali bankam in podobnim ustanovam, ki za-

manjšega med sefi. Vrednost dragocenosti največkrat krepko presega ta znesek in škoda, ki bi jo utrpeli s krajo, ne odtehta takšnega varčevanja.

Z zavarovanjem dragocenosti v sefih je v celoti varovana tudi zasebnost njihovih najemnikov. Banka nima vpogleda v to, kaj se v sefih nahaja. Do najetege sefa in njegove vsebine ima dostop zgolj najemnik.

Popolnoma razumljivo je, da se za shranjevanje dragocenosti v sefih ne zanimajo le naši občani, ampak je vedno več tudi tistih z nasprotne strani meje.

SNEŽNIK: Koliko je zaposlenih v ilirskobistriški ekspozituri SKB banke in kakšen je Vaš delovni čas?

Anica Dovgan Stare: Trenutno smo zaposlene štiri. Tri delavke na področju poslovanja s prebivalstvom in jaz kot vodja ekspoziture, ki hkrati skrbim tudi za stike s podjetji. Stranke se pri nas lahko oglasijo vsak delavnik od 8.30 do 12.00 in od 14.00 do 17.00 ure. Delovni čas velja predvsem za poslovanje z občani preko okenc, podjetjem pa svetujem, da se za sestanek dogovorijo po telefonu.

Kreditni za nakup avtomobila

- Obrestna mera za komitente T + 11%
- Obrestna mera za nekomitente T + 13%

Rok odplačila do 5 let

je prav gotovo ena izmed glavnih prednosti naše ponudbe, ki se je zavedajo tudi naše stranke.

Pri tem ne smem pozabiti na brezgotovinski plačilni sistem EUROCARD, preko katerega je mogoče plačevati storitve in blago tudi v tujini. Po omenjeno kartico tako ni več potrebno potovati v Ljubljano, ampak jo lahko dobite pri nas.

SNEŽNIK: Večjih odstopanj ob ponudb bančnih storitev, ki jih imajo na finančnem trgu različne banke ni. Ljudje, ki so se navadili na določeno banko, ji največkrat ostajajo "zvesti". SKB banka tako na nek način posega že v tradicijo dobrih odnosov in zavezništva, ki so se izoblikovali med Splošno banko Koper in njenimi komitenti. Kako, glede na omenjeno, ocenjujete možnosti za lastno uveljavljanje v tem prostoru?

zalo kot zelo koristno, še posebej takrat, ko se dogovarjamo s podjetji, podjetniki in večjimi vlagatelji, ki imajo nemalokrat posebne želje, a gledano iz gospodarskega vidika - upravičene.

Poslovni odnos, v katerem gledamo na naše stranke predvsem kot na poslovne partnerje, zahteva od nas, da si vedno vzamemo čas za pogovor in razmislek za vsakogar, ki pride k nam. V takšnem sporazumevanju pa je le malo prostora za emocije in navade.

SNEŽNIK: Omenili ste ponudbo podjetjem. Do sedaj smo bili navajeni, da enote upravljajo predvsem z njihovimi žiro računi in avista sredstvi, za vsakršno drugačno pomoč pa se je bilo potrebno obrniti neposredno na matične banke. Se je mogoče v tem pogledu kaj spremenilo?

SKB BANKA D.D.

OBRETNOSTNE MERE ZA DEVIZNA SREDSTVA OBČANOV OD 1. 4. 1996 DALJE

VALUTA	vpogledna sredstva	vezana od 31 do 90 dni	vezana od 91 do 180 dni	vezana od 181 do 365 dni	vezana na 1 leto in 1 dan	vezana nad 1 leto in 1 dan
040 ATS	2,00	2,95	3,00	3,05	3,43	3,43
250 FRF	3,00	3,98	4,03	4,15	4,59	4,59
280 DEM	2,00	3,10	3,10	3,10	3,54	3,54
380 ITL	4,50	9,53	9,41	9,31	10,64	10,64
756 CHF	1,00	1,63	1,63	1,73	1,92	1,92
826 GBP	3,00	5,85	5,56	5,69	6,45	6,45
840 USD	2,00	5,15	5,20	5,20	6,01	6,01
392 JPY	0,20					
OSTALO	1,00					

Najnižji znesek vezave je 500,00 DEM oziroma protivrednost v drugi valuti.

Pri vezavi nad 20.000,00 DEM oziroma protivrednost v drugi valuti se obrestni meri doda:

nad 20.000 DEM do 50.000 DEM	0,05 odstotnih točk
nad 50.000 DEM do 100.000 DEM	0,10 odstotnih točk
nad 100.000 DEM	0,15 odstotnih točk

Obrestne mere za vezave do 1 leta in 1 dneva so fiksne, za vezave nad 1 leto in 1 dan so spremenljive.

VEZANI DEPOZITI Z MESEČNIM IZPLAČILOM OBRESTI:

(vezani na 1 leto in 1 dan)

Obrestne mere:	
ATS 3,43%	CHF 1,92%
FRF 4,59%	GBP 6,45%
DEM 3,54%	USD 6,01%
ITL 10,64%	

Obrestne mere so fiksne.

Najnižji znesek vezave je 15.000,00 DEM oziroma protivrednost v drugi valuti.

Banka obračunava obresti na konformni način.

Navedene obrestne mere se uporabljajo tudi za tuje fizične osebe.

SKB BANKA D.D.

SEJA OBČINSKEGA SVETA

Težave z uresničevanjem sklepov občinskega sveta

Občinski svet se je na 19. seji (četrtek, 11. aprila) ukvarjal s tekočimi zadevami in tudi tokrat ni uspel spraviti pod streho vseh predvidenih točk dnevnega reda (izpadla je informacija o možnosti za organiziranje občinskega centra za pospeševanje drobnega gospodarstva, ki jo je pripravila načelnica oddelka za gospodarstvo, in dopolnjeno poročilo o izgradnji IV. faze Osnovne šole Antona Žnideršiča), svetniki pa so izglasovali odlok o začasnem financiranju proračunskih porabnikov do sprejetja proračuna za leto 1996 in spregovorili veliko pikrih besed na račun tajništva, ki ni uspelo pripravilo zapisnika 18. seje. Sekretar sveta Saša Boštjančič je svetnikom pojasnil, da tako natančnih zapisnikov, kot jih zahtevajo, ni mogoče pripraviti v tako kratkem času, poleg tega pa je moralo tajništvo pripraviti še množico zapisnikov sej odborov in komisij pred obravnavo osnutka letošnjega proračuna.

Velik del 19. seje so svetniki posvetili pregledu uresničevanja sklepov s 16., 17. in nadaljevanja 17. seje. Na 16. seji so med drugimi sprejeli tudi sklep, s katerim so zahtevali od občinske uprave, naj od vodstva podjetja Eta iz Cerknega dobi informacijo o stanju njenega obrata v Kosezah, predvsem pa o nadaljevanju proizvodnje. Po mnenju tajnika se je direktor Ete diplomatsko izognil odgovoru na bistveno vprašanje, saj je iz njegovega pisma razvidno, da ga dislocirani obrat ne zanima več in se izgovarja na nereseno vprašanje prenosa dela zemljišča, ki je last občine, ker ga brez njenega dovoljenja ne more prodati. Čeprav je župan poskušal tudi v tem primeru večkrat posredovati, je iz Cerknega vedno dobil isti odgovor - občina naj se ne vtika v Etino poslovanje. Svetniki so se strinjali z dejstvom, da je adut občine njeno zemljišče in da bi morali storiti vse za nadaljevanje kakršnekoli proizvodnje v Kosezah.

Na 16. seji so svetniki zadolžili občinsko upravo, da mora pripraviti poročilo o "pogodbenih odnosih med občino in podjetjem Kastel", iz katerega bi bil razviden obseg dosedanjih in bodočih investicij ter o poslovanju podjetja z delom Doma na Vidmu, ki je namenjen kulturi. V poročilu je navedeno, da občina za najem Doma na Vidmu plačuje ministrstvu za obrambo vsak mesec 6000 DEM, podjetje Kastel pa bi moralo po

pogodbi plačevati občini le 5300 DEM, čeprav najemnine ni plačalo že od januarja preteklega leta.

Tudi razprava o Domu na Vidmu ni prinesla nobenega konkretnega odgovora; svetniki so si bili enotni edino v tem, da je ostalo še veliko neuresničenih sklepov s preteklih sej in so delo občinske uprave temu primerno tudi kritizirali.

V nadaljevanju so ponovno obravnavali prošnjo podjetja Transport Petrol, ki ga je plačevanje komunalnih pristojbin na mejnih prehodih zelo prizadelo. Še enkrat so bili izrazito proti oprostitvi plačevanja, podjetju pa so pripravili priskočiti na pomoč. V skladu z razpravo mora občinska uprava do naslednje seje pripraviti konkreten predlog o višini popusta.

OBVESTILO

Območna organizacija RK Ilirska Bistrica vabi v četrtek, 16. maja, ob 17. uri na predavanje JOŽETA TOMAŽINCICA iz Izole.

Znani strokovnjak bo v večnamenskem prostoru Osnovne šole Antona Žnideršiča spregovoril o uporabi zdravilnih rastlin za ohranjanje zdravja in izboljšanje kvalitete življenja. Vaša vprašanja ne bodo ostala brez odgovorov!

VOLITVE

Kdaj bodo volitve v svete krajevnih skupnosti?

Zakon o lokalni samoupravi predpisuje, da morajo občine izvesti volitve v svete krajevnih, vaških in četrtinskih skupnosti najkasneje leto dni po sprejemu statuta. Ker je bil statut v Občini Ilirska Bistrica sprejet lanskega septembra, se je občinska uprava na začetku aprila odločila, da bo na sestanku povabila vse predsednike svetov krajevnih skupnosti s ciljem, da bi izvedela, kdaj si želijo volitev, saj je odbor za lokalno samoupravo ugotovil, da nekatere krajevne skupnosti sploh ne delujejo in da se srečujejo z velikimi težavami.

Sestanka se je od dvajsetih krajevnih skupnosti, kolikor jih je v Občini Ilirska Bistrica, udeležilo le enajst predstavnikov. Ker občinska uprava dejanskega stanja v krajevnih skupnostih tudi po sestanku ni mogla ugotoviti, je vsem predsednikom svetov poslala posebne vprašalnike, s katerimi želi ugotoviti, ali si krajevne skupnosti želijo ostati nespremenjene ali se hočejo preoblikovati, najvažnejše vprašanje pa je seveda čas volitev.

Občinska uprava je predlagala izvedbo volitev skupaj z državnoborskimi letošnjega decembra prav zaradi manjših stroškov (občino naj bi volitve stale 4 milijone tolarjev). Na sestanku se je večina predstavnikov krajevnih skupnosti, navedenih dela in podaljšanih mandatov, zavzemala za čimprejšnje volitve, nekatere krajevne skupnosti, ki imajo že nova vodstva (Jelšane, Vrbovo) pa pri tej zahtevi niso bile tako vztrajne.

Ko bodo vse krajevne skupnosti vrstile vprašalnike, bo odbor za lokalno samoupravo pripravil predlog nove lokalne organiziranosti, ki ga bo obravnaval občinski svet. Statut Občine Ilirska Bistrica predvideva samo krajevne skupnosti, ne pa vaških in četrtinskih, ki jih dopušča zakon. V primeru, da se bo katerakoli vaška skupnost odločila drugače (lahko se odcepi ali pridruži drugi krajevni skupnosti) bodo morali občinski svetniki spremeniti statut.

NALOŽBE • OKOLJE

UPRAVNA ENOTA ILIRSKA BISTRICA V NOVIH PROSTORIH • Štiri mesece je trajala prenova šestih pisarn (115 m²) v I. nadstropju občinske stavbe, v katere so se v petek, 12. aprila, vselili delavci Upravne enote Ilirska Bistrica. Prenovljena dela je opravilo KSP Se-žana s pomočjo domačih obrtnikov, investitor pa je bil Servis skupnih služb Vlade Republike Slovenije. Naložba je skupaj s pohištveno in računalniško opremo vredna okoli 8 milijonov tolarjev, država pa je prispevala še 2 milijona tolarjev za novo telefonsko centralo, ki jo uporablja tudi občina. Upravna enota Ilirska Bistrica skrbi za teritorialno izvajanje državne zakonodaje in občini plačuje sorazmerni delež za vzdrževanje stavbe (lani je sofinancirala obnovo strehe) ter ostalih tekočih zadev, po zakonu pa ji ne plačuje najemnine za uporabo prostorov. NA SLIKI: Branko Celin, načelnik Upravne enote Ilirska Bistrica, odpira prenovljene prostore.

ZA ČISTO BISTRICO • V soboto, 20. aprila, so se akcijam za bolj čisto okolje pred svetovnim dnevom planeta Zemlje pridružili tudi ilirskobistriški ter podgorski taborniki, katoliški skavti, študentje, MKNŽ in člani Kluba Hodnikov mlin. Slednji so čistili Bistrico od Hodnikovega mlina do Vencinove hiše, taborniki pa so letos ponovno obudili nekoč tradicionalno čiščenje struge v središču mesta in iz vode potegnili marsikaj, kar ne sodi vanjo. Akcijo so podprli: RD Bistrica, ki je tabornikom posodila opremo, KSP Ilirska Bistrica je poskrbela za odvoz smeti, Okrepčevalnica Baša pa za kosilo. Taborniki so po končanem čiščenju pripravili še prikaz svojih dejavnosti.

Prostovoljno pokojninsko zavarovanje Zavarovalnice Triglav

V Zavarovalnici Triglav se želimo s svojo ponudbo čim bolj približati potrebam in željam naših sedanjih in bodočih zavarovancev. Zato smo razvili projekt **Življenjski krog** v okviru katerega uvrščamo tiste zavarovalne oblike, ki so neposredno povezane z življenjem, zdravjem oziroma z delovno sposobnostjo posameznika; torej z vrednotami, ki so neprecenljive za vsakega od nas.

Pet Plečnikovih stebrov povezanih z mavrico simbolizirajo:

- zdravstveno zavarovanje
- nezgodno zavarovanje
- rentno zavarovanje
- življenjsko zavarovanje in
- prostovoljno pokojninsko zavarovanje.

Prostovoljno pokojninsko zavarovanje uvajamo kot novost, zato bi vam ga radi predstavili.

Slovenija je v svojo ustavo zapisala, da imajo njeni državljani z zakonom določeno pravico do socialne varnosti. Med drugim to pomeni tudi pravico do prejemanja ustrezne pokojnine ob izpolnitvi kriterijev za upokojitve. Državni pokojninski sistem ne deluje na principu, kjer bi bila višina pokojnine neposredno povezana s prispevki, ki jih je posameznik vplačeval v času, ko je bil v rednem delovnem razmerju.

Prav zato je Zavarovalnica Triglav sprejela izziv in pripravila kvalitetno ponudbo prostovoljnega pokojninskega zavarovanja, ki bo prav gotovo zanimala tudi vas. S prostovoljnim pokojninskim zavarovanjem si lahko zagotovite enak standard in kvaliteto življenja, kot ste jo imeli pred upokojitvijo.

Pripravili smo dve obliki prostovoljnega pokojninskega zavarovanja - **skupinsko in individualno**. Skupinsko obliko prostovoljnega pokojninskega zavarovanja lahko sklenejo za svoje člane gospodarske družbe, društva, zavodi, interesne skupnosti itd., medtem ko pri individualni obliki sklene pogodbo posameznik.

Pokojninski sistem je sestavljen tako, da ima vsak zavarovanec svoj **fond**, v katerem se nabirajo in obrestujejo sredstva, namenjena za prejemanje starostne pokojnine. Lahko se odločate za različne pokojninske programe.

Glavne značilnosti vseh programov so:

- **starostna pokojnina** - izplačuje se mesečno od upokojitve do smrti;
- **zavarovalna vsota** za primer smrti - v primeru smrti zavarovanca med plačevanjem prispevkov izplača zavarovalnica odkupno vrednost sredstev, ki so se nabrala v fondu, lahko pa tudi zavarovalno vsoto za smrt, če je priključena k zavarovanju;
- **družinska pokojnina** - se lahko, v slučaju smrti zavarovanca med prejemanjem pokojnine, izplačuje do izpolnjenega 10. leta izplačevanja.

Vse nadaljne informacije lahko dobite pri območni enoti Zavarovalnice Triglav v Postojni.

Zavarovalnica triglav
postojna
tradicija
varnost
znanje
prijaznost

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame

TONČKE ŠKRLJ

se iz vsega srca zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, jo spremili na zadnji poti, darovali cvetje in sveče ter nam izrazili ustno in pisno sožalje.

Ilirska Bistrica, 24. maja 1996

Žalujoča hčerka Breda Poljšak z družino

Ko si najbolj toplo grel našo sredino, je ugasnil plamen in pustil si nam bolečino.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, tasta, nonota, brata in strica

MARJANA SMRDELJA

(25. 03. 1922 - 07. 04. 1996)

se zahvaljujemo za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče ter vsem, ki ste v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami in ga pospremili k zadnjemu počitku. Iskrena hvala za opravljen obred in tolažilne besede kaplanu Slavku, za govor Gasilskemu društvu Ilirska Bistrica, ostalim prisotnim članom gasilskih društev, članom GD Opatija in članom ZŠAM.

Žena Vera, sinovi Egon, Marjan in Joško, hčerka Bernarda in vnuki

PREJELI SMO

To pa ne, gospodje policisti!

Ko pišem to pismo, se sprašujem, ali je Slovenija res tako demokratična država, kot jo skušamo prikazati svetu, ali pa pri nas v resnici vlada režim nasilništva.

V nedeljo, 7. aprila 1996, približno ob 1.30 zjutraj je nekaj temu podobnega na svoji koži občutil naš someščan, enaindvajsetletni S. U. Vpricho petih oseb so ga policisti pretepli, vklenili in ga z marico odpeljali na Policijsko postajo Ilirska Bistrica. Ker pa so bili udarci policista iz patrulje očitno premalo, ga je na policijski postaji pretepel še dežurni policist. Vse to pa zaradi nekaj besed, izrečenih po nepotrebnem, na katere se vsak nenasilen človek z osnovno človeško kulturo odzove verbalno, nikakor pa ne z nasiljem. Takšne postopke poznajo tam, kamor si mi sploh ne želimo.

Očitno pa se to dogaja tudi nam, dragi someščani. Naši otroci morajo prenašati pretepanja, vklepajo jih kot najhujše kriminalce. Ne bi hotel, da me razumete kot očeta, ki misli, da so njegovi otroci nedolžne ovčice; tudi njih je treba grajati in učiti lepega vedenja, niso pa vreče peska, na katerih nekateri naši policisti vadijo svoje bokarske veščine. Vsi v Ilirski Bistrici opažamo, da imajo v zadnjem času naši policisti raje nasilje kot prijazno besedo in prijateljski odnos. Se morda motim?

Ali ni naloga policista sodelovati z meščani in si pridobivati njihovo zaupanje, namesto da se jim s svojimi postopki oddaljuje?

Ali gospodje policisti menite, da vam uniforma daje pravico do nečloveškega vede-

nja? Ali ste res prišli k nam z namenom, da boste to mesto naredili za sveto mesto Betlehem, mesto, v katerem Marija in Jožef nista mogla dobiti prenočišča? Ali kdaj pomislite na to, da si boste nekoč tudi sami ustvarili družine in da boste mogoče živeli tukaj, z nami, z Bistričani? Kako se boste takrat počutili? Ali nam boste lahko sploh še pogledali v oči?

Na koncu pa se sprašujem: ali res morajo na Primorskem deliti pravico "Štajerci"?

Miloš Žbogar

P. S.: Podpisani se opravičujem Klubu Danilo za neljubo napako. Incident se ni zgodil na parkirišču Kluba Danilo, ampak na dvorišču Bazoviške ulice številka 44.

Pojasnilo UNZ Postojna v zvezi s postopkom 7. aprila 1996

Policista PP Ilirska Bistrica sta dne 7. 4. 1996 ob 1.40 kontrolirala promet v križišču magistralne ceste in regionalne ceste št. 380 v Ilirski Bistrici. V tem času sta opazila, da se je vozilo, ki je vozilo proti njima ustavilo na cesti. Vozilo je stalo na cesti nekaj minut, zato sta policista z vozilom zapeljala proti vozilu, ustavljenem na vozišču. V tem je omenjeno vozilo pred vozilom policije zapeljalo na dvorišče Avtosalona Smrdelj.

Policista sta zapeljala za vozilom. Ko sta se vozili ustavili, sta policista pristopila do vozila z namenom, da ugotovita identiteto oseb v vozilu in opravita kontrolo vozila. V tem trenutku sta bila poleg voznika v vozilu dva sopotnika, ki sta sedela na zadnjem sedežu. Eden od policistov je pristopil do voznika in zahteval na vpogled vozniško in prometno dovoljenje. Ob tem je policist zahteval na vpogled tudi osebnostne dokumente od sopotnika Simona Urbančiča, ki je sedel zadaj na levi strani. Ker Urbančič ni hotel pokazati listin, ga je policist pozval, naj izstopi iz vozila, hkrati pa pozval sodelavca, naj prevzame postopek z Urbančičem, sam pa je nadaljeval postopek z voznikom. Urbančič je nato izstopil iz vozila.

Policist G. B. je Urbančiča pozval, naj pristopi do službenega vozila, ki je bilo v neposredni bližini in kjer so bile okoliščine za izvedbo postopka ugotovitve identitete ugodnejše. Do službenega vozila je najprej odšel Urbančič, za njim pa policist. Med potjo je Urbančič z levo roko zamahnil proti policistu. Policist je udarec prestregel, uporabil fizično silo in strokovni prijem. V tem sta z Urbančičem padla na tla. Ker je Urbančič tudi v tem položaju nudil aktiven odpor in ga drugače ni bilo možno obvladati, so bila uporabljena sredstva za vklepanje. V tem sta iz smeri magistralne ceste na omejeno dvorišče prišli sestri Žbogar, ki sta skušali prepričati policista o ukrepanju zoper Urbančiča, kar pa je bilo preprečeno. Zaradi nezadovoljstva je ena izmed njiju večkrat brcnila v ročno baterijsko svetilko enega od policistov, ki je pred uporabo fizične sile padla na tla. M. M., ki je bil v času postopka sopotnik v vozilu, se v postopek ni vmešal in je po končanem postopku odšel domov.

Po zgoraj opisanem dogodku so bili Simon Urbančič in sestri Žbogar privedeni na PP, kjer so bili z njimi opravljeni razgovori v zvezi s kaznivim dejanjem Preprečitve uradnega dejanja uradni osebi po 302. členu KZ RS v zvezi z 22. členom KZ RS. V postopek ugotavljanja dejstev o utemeljenem sumu storitve kaznivega dejanja se je na PP vključil tudi kriminalist, ki je z Urbančičem opravil razgovor.

V razgovoru s kriminalistom Urbančič ni navedel, da je bil pretepen oziroma, da je poškodovan. Po končanem razgovoru je bil Urbančič odpeljan v Zdravstveni dom na odvzem telesnih tekočin. Ravno tako v Zdravstvenem domu zaradi morebitnih poškodb ni zahteval pomoči zdravnika. Po odvzemu telesnih tekočin je bil Urbančič napoten domov, ostali pa že prej.

Iz opisanega izhaja, da v omenjenem primeru ni šlo za pretep, temveč za zakonito izvedbo uradnega opravila, pri čemer je prišlo do ravnanja S. Urbančiča, ki utemeljuje sum storitve kaznivega dejanja po 302. členu KZ RS v zvezi z 22. členom istega zakona. Dejstvo je, da je bila uporabljena fizična sila, strokovni prijem ter sredstvo za vklepanje. Pri tem je možno, da pride tudi do poškodb, nikakor pa poškodbe S. Urbančiča niso nastale zaradi "pretepanja". V omenjenem postopku je bil poškodovan tudi policist G. B. Po naših ugotovitvah dežurni policist ni uporabil fizične sile, moramo pa ob tem priznati, da pri preverjanju zadeve nismo imeli pomoči udeleženi občanov, ki so sodelovanje vodstvu PP Ilirska Bistrica pri preverjanju zadeve odklonili.

MNZ RS proti svojim pripadnikom, ki proti določeni osebi uporabijo silo odločno ukrepa, vse uporabe prisilnih sredstev pa spremlja in ocenjuje, ravno tako dosledno preverja pritožbe občanov na postopke policistov.

UNZ Postojna bo v zvezi z dogodkom zoper S. Urbančiča podala kazensko ovadbo zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja Preprečitve uradnega dejanja uradni osebi po členu 302/1 KZ RS v zvezi z 22. členom KZ RS.

Pisanje g. Žbogarja pa terja več kot samo opis dogodka, zato mu moram pritrditi, da bi bilo povsem normalno, da bi se tak dogodek lahko zaključil s kulturnim pogovorom, seveda ob upoštevanju odredbe policistov, da naj Simon Urbančič pokaže osebne dokumente o istovetnosti. Vendar policista iz njegovega ravnanja nista zaznala nič podobnega, pač pa celo upiranje oziroma grožnjo fizičnega napada na enega od policistov. Zato sta se odločila, da bosta postopek ugotavljanja istovetnosti opravila na policijski postaji. Od tod tudi jasno izhaja, da sta za kulturni pogovor oziroma sodelovanje potrebni dve strani. Enako ugotovitev lahko zapišemo tudi ob misli o sodelovanju in zaupanju med policijo in ljudmi v Ilirski Bistrici, s katero se sicer v celoti strinjamo.

Dejstvo je tudi to, da se je številno policistov na širšem bistriškem območju po vzpostavitvi državne meje z Republiko Hrvaško

močno povečalo in da je veliko policistov z območja severovzhodne Slovenije. Odziv na naša prizadevanja za kadrovanje v policijo na Bistriškem ni najboljši, vendar računamo, da se bo v doglednem času povečalo tudi število domačinov v policijskih vrstah. Vendar tudi to ne bo samo po sebi rešilo, v zadnjem času kar nekoliko prenapetih, enostransko negativnih ocen o delu policistov na Bistriškem. Zato naj zaključim to pojasnilo z zagotovilom, da bomo na naši strani storili vse, da se bo sodelovanje med policijo in ljudmi na Bistriškem okrepilo, hkrati pa pozivam tudi Bistričane, da s korektnim in kulturnim odnosom do policistov prispevajo svoj delež. Le tako bomo dosegli naš skupni cilj - visoko stopnjo varnosti ljudi in njihovega premoženja na širšem bistriškem območju.

Alojzij Pavlič,

načelnik Uprave za notranje zadeve Postojna

OR > wel < LOV LET v mreži bistriških kriminalistov in policistov

Dan planeta Zemlje je za nami in mi > živimo < naprej. Kako naprej? Poskušali smo dati odgovor na vprašanja zaskrbljenih popotnikov omejenega planeta Zemlje, izklesana v pretanjenem pogovoru z naravo in povezana z najvišjo človekovo vrednoto - biti. Čeprav umetnost nudi in potrjuje različnost razlag, prepričan in načinov življenja, pa so bistriški kriminalisti in policisti drugačnega mišljenja. Prevladalo je enoumje in vera v edino resnico - njihovo.

Po prireditvi za dan planeta Zemlje, smo se, kot je bilo predhodno dogovorjeno z reškimi ustvarjalci, odpravili v opatijski klub "What?", kjer je vzporedno potekala njihova prireditev s sorodnim sporočilom. Prinašali smo jim naše video posnetke, ki jih je odlično posnela in zmontirala Produkcija Sokolski dom ter si želeli ogledati njihove. V tehnično brezhibnem avtomobilu z dokazno treznim voznikom (pihal), smo z vsemi potrebnimi dokumenti, predvsem pa čiste vesti in nič hudega sluteči, pripeljali na mejni prehod Jelšane. Človeka vredna kvaliteta življenja se je prav tam končala. Pričakala nas je elita bistriških kriminalistov in mejne policije s skrbno pripravljeno akcijo. Resnica, da je na planetu Zemlja vse povezano, se je v hipu sesula in spremenila v mit. Pokazali so nam, kako izgleda discipliniranje civilov. Nobenih pogovorov, nobenih vprašanj z naše strani, nobenega sedenja, cigarete prepovedane ..., oči uprte v tla. Po več kot enournem strokovnem pregledu potrebščin, telesa in avtomobila, so ugotovili, da reškimi kolegom ne nosimo nobenih darov matere Zemlje in so nas predali že predhodno obveščeni hrvaški policistom v pretip. Pričakali so nas izurjeni profesionalci in nam z dobro odmerjenim udarcem dali vedeti, kdo je kdo. Sledila je demontaža avtomobila, potem pa smo na vrsto prišli mi. Ni manjkalo zaničevanja in žalitev, sistematični rutinski pregled, ki je trajal skoraj dve uri, pa ni izključil niti vpogleda v človekovo notranost (ne duhovno). Potem še stara,

dobro znana zgodba o 300 DEM za vstop v Republiko Hrvaško in že smo trčali nazaj v lepo našo.

Naša ideja, da smo vsi le Zemljani in da pripadamo enemu planetu, ki je del celotnega stvarstva, je bila s strani uniformirancev sprejeta z zaničevanjem, napuhom in izkoriščanjem, če so jo sploh razumeli. Naš ponos temelji na svobodi enakovrednosti: živi in pusti živeti, zato smo ponosni in se veselimo. Njihov "ponos" jezdi na občutku večvrednosti in to ni ponos, temveč napuh. Nikakor ne moremo razumeti njihovega početja in razmišljanja, posebno še, če vemo, da so prav oni varuhi človekovih pravic. Tudi pravica se je pri nas spremenila v mit. Policija nam neprestano govori o redu, miru, pravici, svobodi za vse, toda nekateri njeni pripadniki dejansko hočejo le oblast - moč odločanja - in to le zase!

Planet Zemlja je raj, ki nudi vsem ljudem vse, kar potrebujejo, kjer obrodi vse, kar se zaseje. Kakšna semena sadimo v zavest in v prihodnost mi? Bodo vzklila in rodila jezo ter sovraštvo, ali sadove ljubezni?

Naše sporočilo je vzkliko iz ljubezni, zato ga je mati Zemlja sprejela.

Društvo likovnih ustvarjalcev Ilirska Bistrica, Alex Batista, Matjaž Penko, Srečko Šrebot in Ludvik Šircelj

P. S.: V sredo, 24. aprila 1996, je dala Krajevna skupnost Ilirska Bistrica brez predhodnega obvestila odstraniti in uničiti skoraj vse stvaritve, ki so nastale v Parku "Nade Žagar" v počastitev dneva planeta Zemlje. Bazen, ki je že toliko let zamenjarjen in so ga pred prireditvijo očistili bistriški rolniki z namenom, da bi se v njem dobro počutili, je nudil zavetje tudi našim stvaritvam, ki niso motile nikogar. Očitno tudi KS Ilirska Bistrica ni razumela našega sporočila in tega, da bodo dela na ogled do konca tedna. Morda pa je naše geslo "Ale a auita" dobilo nove razsežnosti, ki sedaj pomenijo: Pojdi v življenje, pojdi iz Ilirske Bistrice, nas pa pusti pri "miru"!!!

KRONIKA

Upoštevajte prepoved kurjenja na prostem!

Po podatkih Policijske postaje Ilirska Bistrica bomo od te številke naprej objavljali strmen in statističen pregled dogodkov oziroma kroniko ilirskobistriške občine. Ker se policisti v okviru svojih delovnih dolžnosti ukvarjajo z različnimi stvarmi, vseh prav gotovo ne bomo mogli zajeti tako, kot bi si mogoče kdo želel.

Republiška uprava za zaščito in reševanje je 19. aprila razglasila veliko požarno nevarnost za 16 primorskih in notranjskih občin. Odredba strogo prepoveduje kakršnokoli kurjenje in odmetavanje snovi na prostem, ki lahko povzročijo požar. Od 15. marca do 15. aprila so policisti v Občini Ilirska Bistrica zabeležili 13 travniških in 2 gozdna požara. Do večje škode ni prišlo zaradi tega, ker so v vseh primerih posredovali gasilci.

V tem času so policisti zabeležili 1 samomor, 1 hudo telesno poškodbo in večje število prekrškov ter kaznivih dejanj. 14. aprila je S. J. okoli 19. ure prijezdil na bistriški Plac. Konj se je iz neznanega vzroka vzpel na zadnji nogi, na asfaltu mu je spodrsnilo, jezdec je padel s konja, konj pa nanj. S. J. je pri tem dobil hujše telesne poškodbe in je bil odpeljan v ljubljanski Klinični center.

O tem, da nekateri nikakor ne morejo zglediti sporov na miren in človeški način priča 12 kršitev javnega reda in mira, s sodnikom za prekrške pa se bo srečalo 19 posameznikov, ki so preveč glasno reševali družinske in prijateljske spore v zasebnih ter javnih prostorih. Sodniku za prekrške so prijavi tudi 9 oseb zaradi kršitve ilegalnih

prehodov državne meje ali zaradi tega, ker sploh niso prijavi stalnega bivališča oziroma tega niso storili v določenem času, 2 osebi pa zaradi posedovanja manjše količine mamil.

Policisti so obravnavali 10 kaznivih dejanj: 2 veliki tatvini, poskus vloma v vrtec na Župančičevi ulici, tatvino čekov, drv, ponarejanje in uporabo čekov ter 3 kazniva dejanja v zvezi z mamili.

Inšpekcijskim službam so poslali 3 poročila: dve delovnemu inšpektorju zoper štiri tuje državljane, ki so opravljali razna dela brez ustreznih dovoljenj in eno tržnemu inšpektoratu o preoračitvi dovoljenega časa obratovanja gostinskega lokala.

Med 15. marcem in 15. aprilom so se na Ilirskobistriškem zgodile 4 prometne nezgode, v katerih je na srečo prišlo le do materialne škode. Cestno prometne predpise je kršilo 37 voznikov (nepriemno tehnično stanje vozil, 23 primerov vožnje pod vplivom alkohola - 16 voznikov je naphalno prek dovoljene mere, 7 jih je alkokot odklonilo). Na vprašanje, zakaj ilirskobistriški policisti tako pogosto kontrolirajo promet, je Iztok Štucin, komandir PP Ilirska Bistrica, odgovoril,

da je vzrok za to predvsem bližina državne meje, stanje na cesti Il. Bistrica-Podgrad, bližajoči se papežev obisk in zelo obremenjen mejni prehod Jelšane.

Iz poročila, ki ga je pripravil Bruno Blažina, komandir Postaje mejne policije Jelšane, se policisti na obeh mejnih prehodih v občini še vedno ukvarjajo zlasti s poskusi nedovoljenega vnašanja orožja tujih državljanov (14 plinskih pištol, avtomatska puška, 612 ostrih nabojev, 5 vojaških bajonetov, 3 ročne bombe, 500 g eksploziva, 300 detonatorjev, signalna pištola in večja količina hladnega orožja), s ponarejenimi dokumenti (9), tatvinami vozil (3), poskusi podkupovanja policistov na meji (1) in nedovoljeno posestjo mamil ali psihoaktivnih sredstev (11). V Hrvaško so morali vrniti 11 državljanov BiH ter Romunije, ki so bili že kaznovani, iz različnih razlogov pa so vstop v Slovenijo preprečili večjemu številu tujcev (216), ker niso izpolnjevali pogojev (premalo denarja, neveljavni dokumenti, kriminalna preteklost in podobno).

Snežnik

Naslov uredništva: Bazoviška 40, 6250 Ilirska Bistrica, tel. 067/81-297, tel/fax. 067/41-124
Ustanovitelj: Borislav Zepnulović
Izdajatelj: "GA Commerce", Bazoviška 40
Glavni in odgovorni urednik: Borislav Zepnulović
Uredniški odbor: Dimitrij Bonano, Vojko Čeligoj, Zdravko Debevc, Franc Gombač, Nko Spetič (predsednik), Sergij Šlenc
Urednik, novinar in lektor: Branko Zidaric
Urednik športne strani: Zdravko Debevc
Tehnični urednik: Raymond Fabjanic
Tisk: "GA commerce" Ilirska Bistrica
Naklada: 1300 izvodov

PREMSKE RAZGLEDNICE

Popostna premissljevavanja s konkurenčno klavzulo

Odkar so rekli, da prišel bo papež z Rima, v naši domovini nič več prav ne štima.

Vedno hujski vnema se prepri, kdo mu stal na levi, kdo na desni, in kdo glavni bo portir.

Vsi že vneto barvajo zastave: borci, lovci, skavti, ribiči in emigranti ... A

obetajo se tudi demonstranti za pozabljene pravice! (Samo, da imamo mir.)

Vprašanje je, le kdo bo stal v špalirju, ker to je prostor za izbrance ... najbolje, da politiki kar mečejo kovance ...

Pa kaj zato, če od skrbi oblast nam hira, saj je ljudstvu davno polna mera, zato lahko že jutri gremo na volitve, sicer bomo imeli žepe še bolj plitve ...

Mesec april je že po navadi muhast, a ne samo, kar se vremena tiče, marveč tudi drugače. Kadar so pomladi zgodnje, se dogodki odvijajo hitreje. Precej revolucij se je zgodilo marca, a se je potem slabo končalo, ker pač ni bila prava luna, ki nesporno vpliva na razpoloženje ljudskih množic. Človek si lahko mimogrede premisli, zato ima precej držav volitve v tem času, da izkoristijo pravi trenutek. Potem pa se čudimo, kakšno oblast imamo in kako neumno smo volili. Židje, in za njimi tudi kristjani, niso imeli zaman predpisane posta, da vsaj v tistem času niso počeli neumnosti. Danes pa - ko niti sam politik ne ve, kakšne barve ali prepričanja je, je vse mogoče. Razpisujejo nam referendum, grozijo z zapiranjem elektrarn, z nezdravo hrano in norimi kravami in se niti ne zavedajo, da pravzaprav govorijo sami sebi in svojim strahom. Briga jih ljudstvo in njegove skrbi. Samo da so oni zdravi. Če dohtarji stavkajo, jim pač zvišajo plače, da je mir (zanje namreč), ljudstvu pa davke in tako so vsi po ma-

lem zadovoljni. Če nimaš zdravil, ti še zmeraj ostane zastoj regrat in poceni politične obljube, ki so jih polni vsi TV kanali ...

Zadnjič sem omenil neke vaše želje, ki so pripele v moj butik. Malo vas moram razočarati, ker ne morem vsega napisati, kar ste želeli. Kriva je namreč takomenovana konkurenčna klavzula, ki omejuje širjenje oziroma razpečevanje resnice pri mojih konkurentih. Kot veste, se danes na veliko trguje z resnico vseh vrst tako, da je že prava zmeda na trgu. Imeti moraš namreč blagovno znamko, da ti kdo sploh verjame. Snežnik te znamke še nima, zato lahko vsakdo pljuva nanj in s tem tudi na tiste, ki pišemo zanj. Ni čudno, da naš urednik nosi tako mračen obraz po Bistrici, ker ne ve, kdo ga plačuje. Meni so že parkrat očitali neko podrepištvost s temnimi silami, ki da vladajo naši komunji. Lahko vas vsaj potolažim s tem, da ne delam po naročilu, kot so to počeli svoje dni, zato tudi nekaterih želja ne morem dobesedno napisati, ker bi zanje terjal zadoščenje.

To pa košta, predvsem založnika, ki že tako neprestano jamra, da ima z nami samo izgubo. Pomislite kaj bi šele bilo, če bi neprestano skakal po sodišču in najemal advokate, ki bi v našem in njegovem imenu zagovarjali resnico. Takšen časopis bi kmalu propadel. Zalostni časi, vam rečem. Potem pa nekateri modrijani govorijo, da nimamo pravega humorja. Kako neki bi ga imeli, ko pa je tako drag, čeprav ga ponujamo zastoj.

Tako je s tem. Vseeno vam lahko zaupam, kaj so mi naročili povedati. Rekli so mi: "... da naš župan namesto tovarn odpira napol prazne benčinske servise ..., da odpira napol enosmerne ceste v lepšo prihodnost ..., da ima še vedno trop necepljenih psov ...", rekli so mi preveč vsega, kar bi zadostilo dobremu okusu nezdrisirane občana. Rekli so mi, da bi morali vse "lompe" poimensko zapisati v Snežnik ... Draga gospa Stanka, potem bi morali tiskati posebno številko, ki je nihče ne bi hotel brati, pa ne iz vraževerja!, ampak da v njej slučajno ne bi našel svojega imena ...

Občasno se seveda dogajajo tudi čudeži. Tostan Timava sta se ta mesec kar dva naenkrat. Janeževci so namreč končno le dobili katran, da se jim ne bo treba več voziti s pasjimi vpregami, Premci pa so začeli obnavljati narušeno kapelo sv. Katarine. Škoda le, da ni več "omladinskih delovnih brigad", ki so pred pičlimi tremi desetletji bivakirale v njej, ker bi jo lahko sedaj pomagale obnoviti v avnojskem stilu, seveda brez grafitov ...

Kaj naj vam še rečem? Izklopite elektriko, plin, zaprite vodovodne pipe, zaklenite vrata in malo zaspite ..., pa bo mesec naokoli. Ko se spet srečamo, bo že maj. Na vrata napišite Odpotoval! ali pa Nepoznan! Morda bo vsaj poštar nasedel. To pa je že nekaj ... Poskusite, ne bo vam žal ...

Jože Stegu

Državna skrb za njeno in naše zdravje

Kdor je pozorno prebiral moje poglobljene analize in spremljal iz dneva v dan bolj širok asortiman izrazoslovja, metafor, parabol, hiperbol in balističnih krivulj ter občudoval naglico mojega umetniškega dozorevanja se čudi, ker že dolgo nisem omenil Bosne moje mile. Postala je pač nezanimiva. Vse, kar je ostalo opisa vrednega, je le tistih 20.000.000 min, kar pomeni 200 kosov na prebivalca in je daleč nad svetovnim povprečjem. Čistili jih bodo naslednjih 100 let. Iz Sarajeva so začeli preko satelita oddajati program, ki ima pred znakom BTV zelen trikotnik, ki pomeni upanje. O lilijah pa niti sledu.

Kaj je z vojno? Preselili so jo v Bejrut. Ko jo bo tam konec, bo spet na vrsti selitev. Škoda, ker že približno vemo kam. Hec bi bil, ko bi se pričeli med seboj mlatiti Švicarji. Ali recimo gringoski & speedy Gonsalesi, ki ljubijo tortillas, tequilo in mariache. To bi bil pravi show. Sedaj pa retorično

vprašanje: kaj je vojna? Vojna je skrb planeta zemlje za njeno zdravje, za naravno ravnovesje. Tudi vsaka država posebej kar najbolj skrbi za svoje zdravje - preventivno in kurativno. Načini in sredstva za doseg dobrih rezultatov so različni. Naštetimo nekaj primerov. Alkohol. Davki za prodajo tega živila prinesejo državi prepotrebna sredstva za njeno zdravje. Stranski učinki: alkoholizirani vozniki povzročajo zanemarljivo malo prometnih nesreč. Alkoholiki praviloma ne priznavajo, da so alkoholiki in se ne zdravijo. Tako država spet nekaj prišpara. Podobno je s kajenjem.

Pravi opij za množice, ki imajo praviloma preveč časa za razmišljanje in potem lahko delajo neumnosti, je televizija. Minimalna tedenska doza za dve najbolj rizični skupini - nezaposlene in upokojene je 6 nadaljevank, 3 ameriški (ne evropski) filmi, 7 dnevnikov. Priporočljivo je gledanje privatnih televizij. K temu je potrebno dodati še 7 ur poslušanja Radia 94 in 3 sprehode. Knjige so škodljive.

Šport. Nogomet je državotvorni element, ker se tam sprosti odvečna energija, ki je potem zmanjka za stavke. Ekstremni primeri: v Evropi pobijejo Angleži na tekmi 30 italijanskih navijačev. In? Nič! Zaradi dveh dejstev: zaradi pomembnosti športa in zaradi tega, ker Italijani obožujejo Angleže in še posebej angleško kraljevo družino. Italijani odpustijo Angležem vse njihove porednosti. So pa strogi s Slovenijo. V Sloveniji nogomet ni zelo pomemben. Njegovo vlogo je prevzel Jure Košir. Pravzaprav bi z nogometno

tekmo lahko primerjali le skoke v Planici (800 avtobusov, 20.000 gledalcev, 300 hl popitega piva). V to kategorijo ne spada 1000 žensk na Snežniku, saj se ponavadi vse prehladijo. Zdravil proti prehladu pa so draga.

Ni je države brez iger na srečo. Negativni stranski učinki: redki hazardomani po izgubi premoženja zaigrajo še rusko ruleto, včasih se zapijejo, uničijo družino in podobno. Pri nas je postalo hazardiranje pravi hit, kljub temu, da o njem pišejo zelo nespodobno. Ciklus obračanja denarja: z denarjem iz igralnice zgradijo bolnišnico, v kateri zdravijo hazarderja, ki mu je spodletel poskus samomora in po okrevanju spet pohiti v igralnico.

Množična kultura. Primerna je za določeno vrsto populacije. Predvsem za ženske. Mlada mladina se enači s subkulturo kot pojavom, ki se imenuje MKNŽ ali KHM. Izjema so poslušalci Carrerasa v ljubljanskem CD. Gre za snobe ali hipohondre, ki praviloma niso potrebni ne zdravstvene ne državne zaščite, ker so oni tisti, ki držijo državi glavo pokonci. Tipična primera pozitivnega učinka za državo pa sta Alpski večer in Prijatelj, ostanimo prijatelji. Tovrstne prireditve udeležencem, predvsem visokotlačnim, uravnajajo krvni pritisk.

Današnje lokalno obarvano temo pišem na podlagi teksta, ki ga je na uredništvo Snežnika poslalo ubogo, nepriznано, ponižano in razžaljeno vodstvo bistriških karateistov, podpisano z imenom Stojan Šestan. Karateisti že dve leti mečejo ven iz "športne" dvorane v Sokolskem domu. Kljub neznanskim uspehom v katah in borbah, najmlajši in perspektivni karateisti segajo (brez denarja) v sam vrh države, vodstvo pa v samo špico vrha, v Aljažev stolp. Seveda avtorju članka pripada mesto v Društvu slovenskih književnikov, saj je napisal najboljšo humoresko leta. Lahko jo preberete v tej številki. Ko sem prebral, da je na finalu državnega prvenstva nek tekmovalac "nesrečno izgubil" in ni dosegel prvega mesta, sem

Cvetke iz občinskega parlamenta

• Nova država nam je vzela vse, dala pa bolj malo. Tako si moramo "cvenke" kar sami zbrati. Ena od takšnih možnosti je tudi davek od premoženja občanov. Po starem (izgleda da tudi po novem) naj bi ga plačevali samo vikendaši. Kaj pa ostali občinski "bogati"? Teh baje v občini ni oziroma jih bodo pristojne službe "preverile". Če imamo ogromno revežev, bi kakšnega že morali najti. Gre skozi les, pa ne vidi debelih dreves.

• Plačilo nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča med občani vedno buri duhove. Pa ne vsem, saj smo svetniki izvedeli, da kar 1122 gospodinjstev tega sploh ne plačuje. Drugi pa kar po svoji vesti. Kaj bi golobe puščali iz rok, vrabce pa lovili.

• Med pravnimi osebami (beri podjetji) Lesonit plačuje (v celotni strukturi) kar 48% vseh nadomestil za uporabo stavbnega zemljišča. Da je to "velika fabrika" vemo vsi, ampak kaj pa ostali? Svetniki se že vnaprej veselimo tako imenovane doslednega zajemanja vseh zavezancev, s strani pristojnih seveda! Da le ne bi žabam dlake iskali.

• Sestavljalci proračuna so predvideli, da bomo v občini v tem letu plačali kar za 15,7% več dohodnine kot leta 1995. Lep je takšen optimizem ob ugotovitvi, da bo inflacija le za 10% večja kot lani in da imamo vsak dan manj občanov, ki sploh prejema plačo. Če revežu iz skrinje vzameš, se mu nič ne pozna.

• Tudi denarja od iger na srečo bo "kapnilo" v občinski proračun manj. Skoraj neverjetno, saj velja vsesplošna ugotovitev, da se v "hudih cajtih" narod zelo rad vdaja upanju na dobitke pri LOTU in podobnih dobrostoječih pobiralcih težko prigarane denarja. Več kot je sreče, večje so vreče.

• Po besedah župana je bilo pobiranje komunalnih pristojbin v lanskem letu preslabo orga-

nizirano. "Pobrali" smo jih nepravčasno in premalo. Po predlogu letošnjega proračuna naj bi bil ta znesek enak lanskemu. Iz tega sledi, da bo v bodoče celotna zadeva potekala - enako slabo.

• Nekateri proračunske postavke niso bile zapisane v "numerični obliki". Župan je to obrazložil - ko bomo dobili državni denar, bomo zneske zlahka vpisali. Vsesplošno je znano, da je moč priti do državnega denarja samo, če prej zagotoviš lastni delež. Ja, v tem primeru žal ne pride v poštev odgovor - ČE BODO ONI, BOMO TUDI MI, ker velja tudi - ČE BOMO MI, BODO TUDI ONI - to je precej podobno tistemu primeru, ko pes svoj lasten rep lovi.

• Taprava razprava se je (v občinskem parlamentu) pričela šele, ko smo prišli do plač zaposlenih v občinski upravi. Slednji so zahtevali večje in maksimalno stimulacijo na uspešnost. Slišati je bilo razne argumente za in proti. Med drugimi tudi to, da veliko delavcev drugod prejema le 80%-no plačo, kot bi jo morali po kolektivni pogodbi. Tako je težko sprejemljiva zahteva "občinarjev" po 110%-ni. Ampak vprašati ni greh, saj vsakdo gleda skozi svoja očala.

• S strani države prejeta sredstva (za sanacijo "plazu") v lanskem letu nismo v celoti porabili. Svetniki smo odgovorne povprašali, kje se nahaja "neporabljen denar". Oni nam - MI ŽE VEMO, KJE JE, svetniki pa v en glas - oh mi pa ne, kako smo si različni.

• Že pred dobrim letom bi morala občinska uprava objaviti odlok o spremembi višine najemnin za poslovne prostore. Ker so ti prostori v lasti občine, bi se lahko v "občinsko blagajno" nateklo bistveno več denarja. Ampak temu ni tako, saj pristojni (v celem letu) niso mogli ugotoviti, na kateri seji smo svetniki sprejeli tak sklep. Tako ni bilo odloka ne "cvenka". Kasno vstati in rano ter obilno jesti ni mogoče.

• Že v razpravi o prvem osnutku proračuna smo svetniki zahtevali, da se postavka za plače občinske uprave zniža. Kar precej začudeno smo se spogledali, ko smo v novih materialih zasledili še višje številke. Kar se tiče vnaprejšnje stimulacije za uspešnost pa žal ne gre - da bi zajca prej pojedli, kot so ga ulovili.

• Tudi za sejnine bomo svetniki v tem letu potrošili kar precej. Prav zato je vzpodbuden sklep o 10%-nem zmanjšanju proračunskih sredstev za te namene, ki smo ga "sami izglasovali". Ker zgledi vlečejo, upamo, da bodo poslanci v državnem parlamentu skleпали enako in si bistveno zmanjšali svoje "plače". Bogati postopaci so pri pogaci, pridni siromaki pri ovenaki.

• Sredstva za pospeševanje kmetijstva bodo v tem letu znašala 10 milijonov tolarjev. Tako je tudi prav, saj si podeželje to zasluži. Nenazadnje je naša občina ena sama velika vas. Nekateri svetniki so menili drugače, čeprav so kmečki sinovi. Ampak čemu slepcu zrcalo?

• V Kuteževem bomo dogradili šolo (če bo šlo vse po sreči). Ko smo svetniki potrdili investicijo, smo imenovali tudi gradbeni odbor. Predlagani "star in izkušen maček" ni šel uspešno skozi glasovanje, kljub temu, da je uspešno in racionalno vodil marsikatero občinsko investicijo. Svetniki so se odločili, da je čas, ko naj zaveže nov in mlad veter. Pa se nam ja ne bo zgodila "tista" - kadar daš otrokom denar, imajo kramarji sejem.

• Prihaja 1. maj, praznik dela. Praznovali ga bomo vsi, kljub temu, da je to praznik delavcev. In teh je žal v naši občini vsak dan manj. Sam sem si zaželel "tapravih delavskih bander". Ker se še vedno "bojimo rdeče barve", si jih bom šel ogledat kar v sosednjo državo. Verjeli ali ne, tam bo takrat vse rdeče.

Vaš svetnik: Zlatko Jenko

LITERATURA

IVKO SPETIČ - MAGAJNA

Pot v prihodnost

Bilo je svetlo, čisto jutro in štirje možje so odšli na pot. Korakali so po dva in dva po dolgi ravni cesti, kot da gredo v svetlo prihodnost. Vojne je bilo konec in prihodnost je bila svetlo prerokovana. Na čistem jutru pa so še visele umazane krvave obveze vojne, ki je še ležala naokrog. Največ na pokopališčih in drugih neposvečenih moriščih. Štirje možje so v miru, v vojaškem koraku odhajali tja. Bili so vojaki in prikorakali so na konec poti. Molčali so, po dva in dva v svojih mislih, svetlih in temnih, temnih in svetlih, zdaj tu zdaj tam, med nebom in zemljo, med nebom in nočjo. Molčali so v istem jeziku. V zapetih in poravnanih uniformah so vojaško molčali, ker niso marali spregovoriti ne govoriti. Če bi mogli in hoteli, bi spregovorili v istem jeziku, v katerem so na ukaz onemeli. Nosili so podobne uniforme dveh različnih vojsk in dva sta bila ujetnika in dva njihova stražarja. Ujetnika sta imela roke tesno zvezane na hrbtu, in kot da so jima težko breme, sta hodila nekoliko sklonjena v tla. Druga dva, stražarja, sta kot angela smrti s spuščeni krili na orožju pozvajala v kraljestvo duš. Vsem štirim je bila pot v svetlo ali temno prihodnost že zaznamovana in še nedoločna se je končevala v tem čistem in svetlem jutru končane vojne. Za stražarja je bila vojna že končana, ujetnika je čakal še konec po koncu. Pobrali so ju z njihovih domov in na silo preoblekli s pot v uniforme, ki sta jih slekla, ko sta tja pribe-

žala. Domov, tja, kamor ju je vlekle srce, in tja, od koder so ju še v vojni pobrali in tudi takrat na silo spravili v prav to obleko. Preoblečena v sovražnika, sta sedaj v miru otroških iger, ki so zaigrale okrog hiš, korakala v mrljiških oblekah k jami, ki ju je kruto globoka čakala nekje na koncu poti. Tam so obstali štirje molčeci angeli smrti in življenja v molku tesnobe, po en mož in en fant na vsaki strani, nekje iz življenja v smrt. Pristopili so še drugi oboroženi ljudje, pripravljali orožje, zaklepi so šklepetali, cevi so s svojim črnim očesom jekleno pogledovale, naboji, nanizani v vrste, so rozljali kot sestradani zobje. Poletje je bilo še daleč. Težki oblaki neviht pa so že sloneli na obzorjih in obraz vesne gubali v mrak.

Vojna je bila končana, smrt pa je še nepotesena žalovala za njo. Nenadoma je podivjala, kot odmev krikov od daleč, morda iz step. Povnelja, šklepet, blisk in grom. "Vojna?" sta pomislila mož in fant zvezanih rok, ko sta padala nekam strahovito daleč; lahka in prosta sta v trenutku iz življenja v smrt, iz večnosti v večnost spoznala, da se je vojna končala v njihovih srcih, ki sta bridko zahlipali v rdečih solzah tega čistega in mirnega jutra na poti v svetlo prihodnost, v času, ko je prišel mir. In mir, ki smo ga po dolgi krvavi vojni tako dolgo čakali, je bil nova nesreča, ki nas je zadela in mučila še dlje kot vojna.

GLEDALIŠČE

Openci v Domu na Vidmu

"Vaje v slogu" so eno izmed najbolj nenavadnih del francoskega pisatelja Raymonda Queneauja (1903-1976) in že od leta 1947 navdihujejo celo vrsto odrskih ustvarjalcev. Devetindevdeset različic istega in nepomembnega dogodka, ki se je nekega dne zgodil na enem izmed pariških avtobusov, ponuja dobremu gledališkemu ansamblu svojevrsten izziv, čeprav so bili gledalci in gledališki kritiki pred dobrim letom nekoliko skeptični, ko ga je na oder postavila ljubiteljska gledališka skupina Slovenskega kulturnega društva Tabor iz Opčin. Mladi igralci openske skupine in režiserka Edita Frančeskin so se pri tem dobro izkazali in v petek, 19. aprila, pošteno zabavali tudi maloštevilne gledalce v dvorani Doma na Vidmu.

Režiserka se je odločila za sodoben dramski okvir. Dogajanje je postavila na sodišče in na avtobus številka 6, ki ga poznajo vsi zamejski dijaki, saj povezuje slovenske šole pri sv. Ivanu z barkovljansko obalo, kamor zahajajo v času letnih počitnic. Jeziku je z rabo različnih slovenskih narečij, italijansčine, angleščine in nekakšne latinščine namenila osrednje mesto v zelo privlačni in dinamični predstavi.

Mladi igralci, na čelu s **Saro Baldè**, ki je za nastop v Queneaujevi igri prejela Severjevo nagrado za ljubiteljske igralce, so svoje delo odlično opravili, saj je režiserka porazdelila vloge tako, da so ustrezale njihovim značajem in igralnim sposobnostim, pri čemer ne gre zanemariti koreografije, preprostih, a nadvse učinkovitih kostumov in rekvizitov, režiserkinih izvornih besedil

za songe in originalno glasbo Nevija Miklavčiča. Igralci so pričevanja, ki naj bi rešila spor med mladeničem in njegovim sosedom na avtobusu, podali tako pristno, da so s svojo radoživostjo, igrivostjo in tekočim govorom pravzaprav "preslegli meje amaterskega gledališča".

Openske "Vaje v slogu" so vsekakor zanimiv in poučen primer iskanja novih poti v ljubiteljskem gledališču. Prav duhovita predelava teksta je mladim igralcem omogočila, da je v predstavi prišla do izraza njihova ustvarjalnost in domiselnost, ki je izvenela kot simpatična celota. Kljub temu, da se v igri venomer ponavlja osnovna tema, so mladi Openci z veliko mero duhovitosti, sproščenosti, veselja do življenja in igre ves čas ohranili napetost in radovednost gledalcev tudi v Ilirski Bistrici.

Prizor iz openskih "Vaj v slogu"

DAN PLANETA ZEMLJE

Okrnjen orlov let

V ponedeljek, 22. aprila, smo v Ilirski Bistrici, kakor tudi v Ljubljani in drugih slovenskih ter svetovnih krajih proslavili dan planeta Zemlje. Prireditev, ki jo je organiziralo Društvo Likovnih ustvarjalcev Ilirska Bistrica, je bila uspešno izvedena v Parku Nade Žagar. Instalacije likovnih umetnikov in njihovih prijateljev z duhovitim programom, prijateljskim občinstvom, prijetnim druženjem in izmenjavo misljenj, so po svojem medijskem sporočilu realizirale pozdrav Zemlji in pozdrav Soncu. Zaključek je bil predviden v opatijskem klubu "What?", kjer bi se bistriški likovniki srečali z reškimi, s katerimi je bila dogovorjena istočasna ura prereditve in istočasni prizig ognja ter izmenjava videokaset.

Bistriški umetniki na žalost niso mogli prispeti v Opatijo, ker jih je na slovensko-hrvaški meji doletela nerazumljiva zapreka. V opatijskem klubu so jih reški umetniki celo noč zama pričkavali. Slovenska (bistriška) policija jih je na meji zadržala uro in pol, nakar so jih približno toliko časa zadržali še hrvaški policijski mejni organi in jih s pečatom "Vračen" v potnih listih poslali nazaj.

Po pripovedovanju udeležencev je hrvaška policija z njimi dokaj grobo ravnala. Razloge za tak incident je težko najti, posebno če upoštevamo idejo planetarnega dneva Zemlje, ki so jo vsi dobrovoljni udeleženci nosili v sebi in jo hoteli izmenjati s podobnimi z Reke.

S civilizirano zavestjo realizirana kulturna manifestacija, je bila uspešen projekt sposobnih, razmišljujočih in čutečih ljudi, ki si takega ravnanja oblasti res niso zaslužili. Moto projekta je bil "Pojdi v življenje".

Pavel Žnidaršič, d.i.a.,
samostojni kulturni delavec

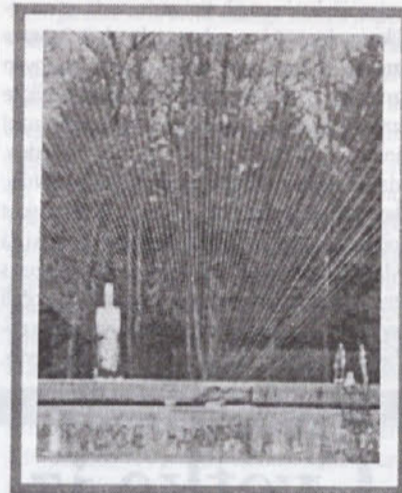
DRAGI
PRIJATELJI!

Vjerujemo da ste več oprostili primitivcema njihovu obijest, i znamo da naša zajednička ideja nalazi put do onih, koji je mogu razumjeti. Naš poziv i dalje vrijedi i s nestrpljenjem očekujemo Vaš dolazak.

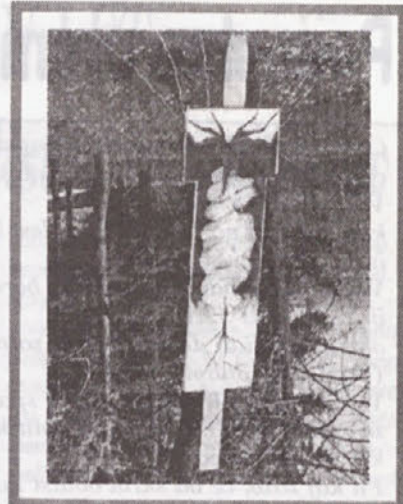
Jasna Šikanja
za Klub mladih likovnih umjetnika - Rijeka

LUDVIK ŠIRCELJ: URBANA NESKONČNOST

ALEX BATISTA: VODAE STATUVE

MATJAŽ PENKO: BREZ NASLOVA

ALEŠ NOSÉ: ŽIVLJENJE NA PLANETU (Foto: M. Maraž)

OBVESTILA

PRVOMAJSKO SREČANJE
PLANINCEV NA KOZLEKU

Podgorska planinska skupina in PD Snežnik vabita ob 11. uri vse ljubitelje gora na 38. prvomajsko srečanje. Nastopila bosta ansambel Snežnik in pevska skupina Vasovalec iz Rečice.

SREČANJE KULTURNIKOV

DVORANA DOMA NA VIDMU

Prestavljeno srečanje ilirskobistriških kulturnikov bo v sredo, 8. maja. Ob 19. uri si boste lahko ogledali tudi dokumentarec Produkcije Sokolski dom z naslovom "No comment".

KONCERT

DVORANA DOMA NA VIDMU

V soboto, 11. maja, ob 19. uri ste vabljeni na koncert Moškega pevskega zbora Dragotin Kette in Komornega moškega pevskega zbora Lek iz Ljubljane. Program: renesančne, narodne in umetne pesmi.

GLEDALIŠČE

DVORANA DOMA NA VIDMU

SNG Drama iz Ljubljane bo v sredo, 15. maja, ob 20. uri nastopila s komedijo Alda Nicolaja PRVA KLASA. Režija: Jože Babič; igrajo: Iva Zupančič, Jurij Souček in Danilo Benedičič. Predstava je za abonma in izven. Cena vstopnice: 1200 SIT. Vabljeni!

ZBOROVSKO PETJE

DVORANA DOMA NA VIDMU

V sredo, 22. maja, se bo ob 18. uri začela revija otroških in mladinskih pevskih zborov iz vseh ilirskobistriških osnovnih šol.

RAZSTAVA

OSNOVNA ŠOLA D. KETTEJA

V sklopu dneva odprtih vrat, ki bo v soboto, 25. maja, bo na rdečem hodniku postavljena razstava lončarskih izdelkov učencev od 1. do 4. razreda. Izdelki mladih umetnikov so nastali v lončarski delavnici Metke Krebelj oziroma bistriškega Društva za animacijo.

GLASBA

Novi dosežki mladih glasbenikov

Učenci Glasbene šole Ilirska Bistrica kljub slabim pogojem za delo v dotrajani šolski stavbi tudi v letošnjem letu dosegajo lepe rezultate na različnih tekmovanjih. 25. tekmovanja mladih glasbenikov Slovenije, ki je potekalo od 26. marca do 1. aprila v Ljubljani, se je letos, ko je bila na sporedu tudi harmonika, udeležil Ivan Surina, na 4. tekmovanju mladih pianistov Primorske (12. in 13. aprila v Novi Gorici) pa je sodelovalo kar nekaj ilirskobistriških talentov.

Državno tekmovanje je potekalo v več kategorijah: od začetnikov do dopolnjenega 24. leta starosti. Ivan je tekmoval v 1. A kategoriji (tekmovalci rojeni leta 1985 in mlajši) poleg dvaindvajsetih harmonikarjev iz vse Slovenije. Pred mednarodno komisijo je zaigral zahtevni skladbi W. Richterja *Kleine Musikanten Spielen*, (obvezni del programa) in W. Newyja *Kleine Suite für Akkordeon* (po izbiri) in za svoj nastop prejel 93,33 točke, kar je bilo dovolj za drugo mesto, saj je bil boljši od njega le Amadej Herzog iz Glasbene šole Murska Sobota (95 točk). Po besedah njegove mentorice Mirjam Jaksetič Dolgan ilirskobistriška glasbena šola pošilja na državna tekmovanja samo najbolj nadarjene in delovne učence (Ivan in njegova mentorica sta dodatno vadila cele tri mesece). Biti drugi v Sloveniji je vsekakor ogromen uspeh, ki se ga nista nadejala.

Na regijsko tekmovanje mladih pianistov se je prijavilo 73 učencev iz šestnajstih glasbenih šol. Tudi na tem tekmovanju so učenci Glasbene šole Ilirska Bistrica dosegli lep uspeh, posebno če upoštevamo, da je konkurenca iz leta v leto večja.

V 1. A kategoriji (rojeni leta 1985 in mlajši) so nastopali štirje učenci in vsi so zasedli tretja mesta: Mateja Dogančič (mentor Milena Blažina) je za svoj nastop prejela 75,20 točke, Janez

Ivan Surina

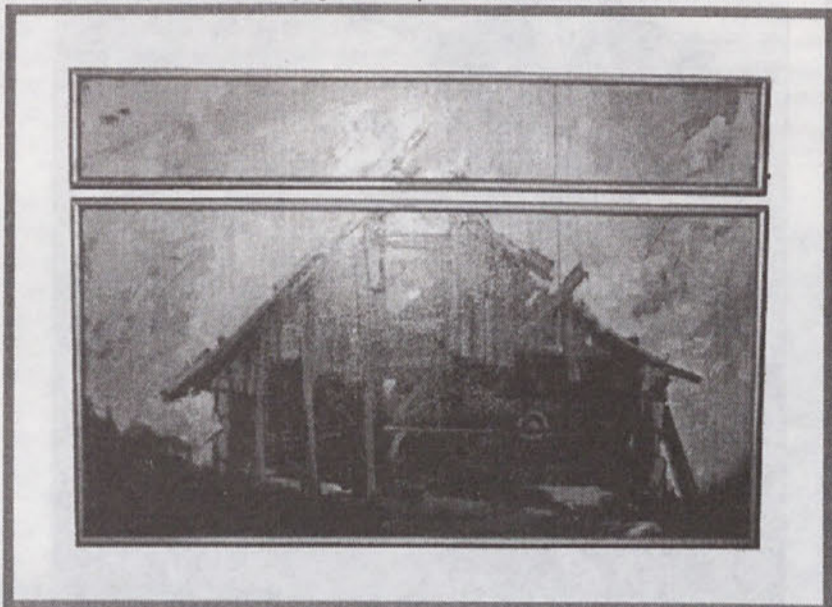
RAZSTAVA

Igra podob v podobi

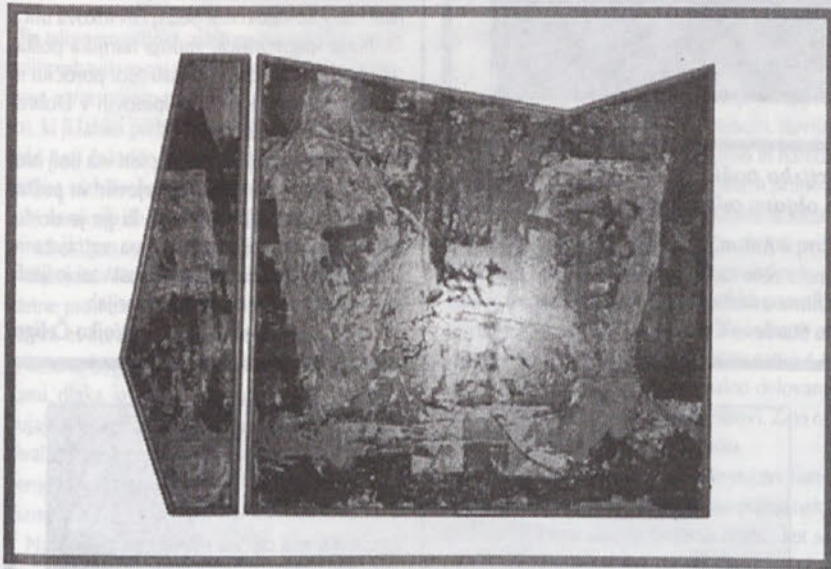
V Galeriji na Vidmu se je v manj kot dveh letih predstavilo kar nekaj ustvarjalcev, ki so, če že ne novost, pa vsaj posebnost v slovenskem likovnem prostoru. Mnogi izmed njih so v Slovenijo prišli iz drugačnih okolij, zato že prvi pogled na njihova dela preseneča. Nekaj podobnega se je zgodilo tudi na odprtju razstave Skenderja Bajrovića (12. aprila) in tako je pravzaprav že od takrat, ko je v Črni Gori rojeni slikar začel pripovedovati svojo umetniško zgodbo. Čeprav je slikarstvo Skenderja Bajrovića v marsičem povezano z nadrealizmom, je očitno, da ga označuje še zelo izrazit in samosvoj avtorski pristop, tako značilen za vse tiste umetnike, ki ujamejo svojo dušo in z njo navežejo pogovor.

Na platnih, med katerimi je precej samostojnih ali v diptihih izvedenih krajin, ni prostora za fotografske odslkave narave in rezultatov človekovega dela. Skender Bajrović spreminja naravo tako, da uveljavljene kompozicijske modele prevrednoti s posebnimi dodatki, ki od gledalca zahtevajo spretnost globokega branja, kar vsekakor ni enostavno. Na drugi strani pa čisto do konca prebrane stvari izgubijo pravačnost in Skender Bajrović že ve, kaj počenja, saj z osebno in zahtevno dramaturgijo mojstrsko povezuje posamezne sestavine v skoraj popolna sožitja, tako v risarski kot v barvno-svetlobni interpretaciji. Gledalčeve oči se lahko nemoteno napasejo mirnih in skoraj idiličnih zgodb v izpostavljenih izrezih, na katerih se odraža neko dogajanje, ki ga avtor poskuša razvozlati z barvnimi igrami, z raziskavo sožitja med pokrajino, predmeti (tehnica, kitarra, violina, igralna karta) ali arhitekturnimi elementi. Zdi se, da ga venomer

prevzema veselje kakor bolečina, ki dobi pravi izraz šele takrat, ko se barve združijo z mišljenjem skozi noči, iz enega v drug dan. Mogoče so tudi zaradi tega ponekod jesenske, drugje poletne. Stkane so v nekakšen nasme, ki se začne v aprilu in mu niti prvi sneg ne vzame življenja; so počasne in so hitre, so temne in so svetle.

PRETEKLOST V PRIHODNOSTI II, DIPTIH, OLJE NA PLATNU, 52 x 100, 17 x 100 CM, 1995

BENEČANKA, DIPTIH, OLJE NA PLATNU, 102 x 100, 102 x 24 CM, 1993

Platna so nabita z nečim, kar na prvi pogled ni postavljeno neposredno v današnji čas in mogoče hote ali nehote opozarja na neobvladljivo sprejemanje informacij, pred katerimi se Bajrović umakne na obalo ali polje in tam občuduje čolne, hiše, obzidja, kozolce ..., da bi ohranil vsaj določeno stopnjo miru in onkraj zabrisanega našel nekaj mističnega, nekaj še neodkritega, še ne spoznanega, a slutnega.

Teško bi rekli, da je Skender Bajrović prvi, gotovo pa je eden izmed redkih slikarjev, ki se s pomočjo nenavadne umetniške intenzivnosti dotika nadrealnosti čutenja in vrednotenja. Vsak, ki se bo vsaj za trenutek ustavil pred njegovimi platni, bo hitro ugotovil, da ima opraviti s temperamentnim, čustvenim in intelektualnim slikarjem, ki poskuša vedno znova pripovedovati in se na svoj način približevati lepoti. **B. Z.**

RAZSTAVA

Je strip umetnost?

Mustra ne bi imel za likovnega ustvarjalca, krog delnih ali kompetentnih avtorjev stripov pa se še vedno širi. Poleg Mikija Mustra se je s stripom od druge svetovne vojne naprej ukvarjalo kar nekaj kvalitetnih slovenskih slikarjev, od katerih je seveda daleč najpomembnejši Kostja Gatnik.

V nasprotju z zahodom, kjer nastajajo stripi tudi pod prsti avtorjev v zrelih letih, na Slovenskem ostaja ta vrsta likovne ustvarjalnosti bolj domena mladih, eden izmed njih pa je tudi Mariborčan Said Bešliagić, ki je svoje stripe od sobote, 30. marca, razstavljal v Galeriji Hodnikov mlin.

Said Bešliagić se s slikarstvom in ilustracijo ukvarja ljubiteljsko in v glavnem uporablja tuš, svinčnik ali flomaster. Stripi, nastali pred kratkim, so plod njegovega sodelovanja z najrazličnejšimi rockovski glasbeniki in skupinami ter z Radiom MARŠ, karikaturna risba, njegova glavna odlika in značilnost, pa je bila vidna tudi na rešitvah plakatov, ovtikov plošč in knjig.

Vsa razstavljena dela so pričala o tem, da ima njihov avtor že izdelan pristop do obravnavane teme. Čeprav mlad, se počasi približuje bogati tradiciji stripovskega izraza tako na Slovenskem, kot v tujini. Res je, da se uradna kritika še danes otepa stripa in ga noče priznati za del likovne umetnosti, zato pa množica ljubiteljev, med katerimi niso samo mladi, dokazuje nasprotno. **B. Z.**

OD 13. do 18. MAJA VPISUJEMO UČENCE V ŠOLSKO LETO 1996/97

Sprejemni preizkus bo 29. maja v prostorih šole na Jurčičevi ulici 1.

Učenci se lahko vpišejo v: oddelek godal (violina in violončelo), oddelek trobil (trobenta, pozayna in tuba), oddelek pihal (flavta, klarinet in saksofon) ter nov oddelek za orgle in diatonično harmoniko (frajtonerico)

AKTUALNO

Jelšanci si želijo svoj kulturni dom!

Da je v bilo v prejšnjem sistemu glede lastništva marsikaterega pomembnega objekta dogovorjeno "po domače" ali preprosto določeno z dekretom, je splošno znano. Tragedija je v tem, da so takratna lastništva, ki so bila zelo "ohlapna", v sedanjem sistemu postala kar naenkrat obravnavana strogo po obstoječih dokumentih. Tipičen primer tovrstnega ravnanja je podjetje Ilirija, katere nekateri sedaj propadajoči objekti predstavljajo širši bistriški problem, čeprav je pravno vse v najlepšem redu. Sokolski dom so gradili Bistričani, sedaj pa je - kakšen absurd - last Športne unije Slovenije s sedežem v Ljubljani. Dvorano, ki bi bila primerna za ljubiteljsko kulturno dejavnost (vaje pevskih zborov, komorne prireditve, literarni večeri, gledališka dejavnost ...) zaradi brezvladja uporabljajo karateisti? Vprašanje je, ali bo celotna stavba spet prišla v last domačinov?

Problem novejšega datuma je, kot smo brali, to, da mora naša občina plačevati ministrstvu za obrambo celih 6000 DEM najemnine za Dom na Vidmu, čeprav vsi vemo, da je pretirano razbohotena vojaščina poleg umazane Reke in smrdljivega Globovnika največ škodila podobi našega kraja. Nerazumljivo je, da lahko nekdo še pred t.i. delitveno bilanco revni občini zaračuna tako visoko "uporabnino" in po svoje kroji usodo stavbe, ki ni njegova.

Na podoben primer že dolgo opozarjajo Jelšanci. V nekem intervjuju za Radio 94

sem dejal, da bi morali, če bi hoteli spet ustanoviti pevski zbor in nas razveseljevati z igranjem na tamburice, za gospodarje spet dobiti Italijane, ki bi jim s tovrstnimi dejavnostmi trmasto kljubovali. Moram se opravičiti, saj so ob obeleževanju materinskega dneva pripravili zelo lepo sprejeto kulturno prireditev z razstavo čipk in vezenin. Za polno uro in pol glasbenega, pevskega in recitatorskega programa, pa tudi kratko igro, so pripravile učiteljice iz domače šole in pritegnile k sodelovanju malodane vse učence. Zbrani poslušalci (ke) so dobesedno "zabasali" dvorano, ki je v zadnjem času služila "proizvodnemu" namenu tovarne Ciciban, prej pa smo jo poznali kot primeren kraj za organiziranje različnih prireditev. Človek bi dejal, da so krajani prireditev vprijali kot žejen vodo v puščavi. Prireditve je torej potekala v stavbi, ki so jo Jelšanci poznali pod več imeni: Kulturni dom ali Zadrugi dom ali Kmetijska zadruga ali ex Ciciban ...

Iz zapisanega sledi, da se v Jelšanah spet pojavlja podoben problem glede lastništva kot v Ilirski Bistrici in drugje po Sloveniji. Nesporno je, da so stavbo zgradili Jelšanci in da bi morali z njo tudi razpolagati. Ali jo bodo uporabili za spravljanje fiziola ali za kulturne potrebe, je čisto njihova stvar. Sramota je, da morajo na svoje pravice opozarjati s prireditvami in ob tem še nelegalno "uzurpirati" prostore v svoji stavbi.

Dimitrij Bonano

NOVOSTI V KNJIŽNICI

Leposlovje za odrasle

Coelho, P.: Alkimist; Jarc, M.: Zakopani zakladi; Jančar, D.: Ultima creatura; London, J.: Zgodbe z južnega morja, Bela tišina; Predin, Z.: Brez kravate in vezalk; Francič, F.: Otroštvo; Primorska - moja duša in srce; Jakopin, G.: Duša, kaj želiš?; Padežnik, S.: Črni petelin; Smith, W.: Kot morje lakotno; Marsh, N.: Plemičeva smrt; MacEvan, I.: Tujca v Benetkah; Zavišek, S.: Utrinki; Zagorski, C.: Cena ljubezni, cena prijateljstva; Peščica najlepših anekdot; Monologi in dialogi z resničnostjo; Vodovnik, D.: Slečena scena; Cartland, B.: Diona in Dalmatince; Slovensko pesništvo upora; Krakar, L.: Izbrane pesmi; Evans, N.: Šepetati konjem; Le Carré, J.: Naša igra; Christie, A.: Zlo pod soncem; Hudeček, J.: Ulice mojega predmetja; Žebre, Z.: Kamen na srcu.

Organizacija severnoatlantskega sporazuma; Mojstri klasične glasbe 45, 46, 47, 48; Bremness, L.: Velika knjiga o zeliščih; Družinska enciklopedija. Narava; Zavrnik, B.: Anton Martin Slomšek; Gabrijelčič, J.: Od kakovosti k odličnosti; Samec, S.: Operne zgodbe; Pickering, W. R.: Biologija. Shematski prerezi; Bratko, I.: Programski jezik pascal ...; Drnovšek, J.: Moja resnica; Attenborough, D.: Zasebno življenje rastlin; Moltman, J.: Kaj nam Kristus pomeni danes?; Poniž, D.: Kako interpretirati povest in roman ...; Sulc, T.: Papež Janez Pavel II.; Kadivec, J.: Začnite s slovenskimi Okni '95; Ramsdale, D.: Ekstaza spolne energije; Kirschner, J.: Umetnost srečnega življenja.

Leposlovje za mladino

Schupp, R.: Rumeno čudo; Bitežnik, B.: Želva Elva; Rainer, M.: Ježkova frizura; Coolidge, S.: Kaj je storila Katy; Waas, U.: Kje je Malka?; Pfister, M.: Hopek se uči plavati; Palčič, I.: Ukaželjna buba; Mrvar, N.: Škrat Spančkolon; Čater, P.: Peter Klepec; Palčič, I.: Tri hišice z božičnega drevesca; Walsh, J. H.: Kralj Arthur in vitezi okrogle mize; Stevenson, R. L.: Ugrabljen; Suhodolčan, L.: Mornar na kolesu; Kingsley, C.: Povodni svet; Kolenc, J.: Kurji Marko; Mislej, I.: Dogodivščine malega cirka; Finske pravljice; Malik, J.: Žogica Nogica; Disney, W.: Pik in Pok, Toy Story; Bitenc, J.: Poglejte ga, lisjaka!; Moser, E.: Karirasta sova; Ballinger, E.: Obačun na ledeniku; Jurca, B.: Čudovita stenska ura; Peroci, E.: Telefon; Maurer, N.: Uh, kakšne laži!; Vrabič, T.: Abeceda za vseveda; Pavlič-L., M.: Kaličopko na potepu.

Strokovna literatura za mladino

Otroška enciklopedija s pojočim svinčnikom; KAJ VEM? O pomembnih zgodovinskih datumih, O naravi, O velikih izumih, O velikih odkritjih, O vremenu in o letnih časih, O živalih; Slovenske ljudske pesmi za otroke 3. in 4.; Hatfield, J.: Strah in groza!

Strokovna literatura za odrasle

Adam, F.: Kompendij; Nahtigal, F.: Naučimo se uporabljati Okna; Grdina, I.: Starejša slovenska nabožna književnost; Saje, M.: Zgodovina Kitajske; Hoffman, P.: Vse o Internetu; Klekjanje 1.; Lah, A.: Pregled književnosti 4.; Šavli, J.: Slovenija, podoba evropskega naroda, Slovenska znamenja; Strehovec, J.: Demonsko estetsko; Kako so živeli in si dejali kratek cajt; Razvoj slovenske etnologije od Štreklja in Murka do sodobnih etnoloških prizadevanj; Prebeg-V., M.: Otrok in jeziki; Silber, L.: Smrt Jugoslavije; Tratnik, S.: Zbornik o lezbicnem gibanju na Slovenskem; Kodolja, Z.: Laična šola; Otrok in mediji; Uspensky, P. D.: Psihologija človekovega možnega razvoja; Holy-K., H.: Urejevalnik besedil Word for Windows 6.0 - Slovenska različica; Muster-Č., N.: Nemščina za poslovno uspešne; Fabrizio, N.: Vrt-narski priročnik; Studen, A.: Stanovati v Ljubljani; Vogrinc, J.: Televizijski gledalec; Rupel, D.: Edinost, sreča, sprava; Slovenija. Italija. Bela knjiga o diplomatskih odnosih; Gombač, B.: Slovenija. Italija. Od preziranja do priznanja; Vesela znanost: Zbornik o okolju; Brilej, M.: Spomin na Litiyo; Hay, L.: Življenje! Pot ljubezni; Kako deluje

Družinska poštna tradicija v Harijah

Čeprav je dr. Fran Juriševič, pisec številnih knjig o poštni preteklosti naših krajev, dodobra popisal vse pošte na Primorskem, pa v njegovih knjigah "Primorska pošta skozi zgodovino" (Koper 1967) in "S pošto skozi preteklost Slovenskega Primorja in Istre" (Koper 1981) ne najdemo nobenega podatka o tem, da bi v Harijah, pomembni vasi na obrobju Brkinov, delovala pošta ali poštni urad že pred prvo svetovno vojno. V njegovih knjigah je harijska pošta le omenjena na seznamu pošt med obema vojnoma oziroma v času italijanske zasedbe naših krajev. Harije so označene kot CARIE - tako so namreč Italijani potujčili ime vasi. Žal tudi o delovanju harijske pošte v tem času ni podatkov. Ker pa je spomin na delovanje pošte v Harijah pred prvo svetovno vojno, torej v času rajne Avstrije, še živ, je kazalo iskati dalje. Pri tem nam je pomagal zlasti univerzitetni prof. dr. Ivan Turk iz Ljubljane, ki nas je opozoril na knjigo Gerharda Kuhnla "Postablagen in Oesterreich" (Zbirne pošte v Avstriji) iz leta 1886. Tako smo zvedeli, da je pomožna ali domača zbirna pošta v Harijah začela delovati 16. avgusta 1901. Prof. dr. Ivan Turk hrani tudi edini znani odtis harijskega poštnega žiga.

Na prelomu prejšnjega stoletja so na Bistriškem, če pod tem mislimo sedanjo Občino Ilirska Bistrica, delovale pošte v Ilirski Bistrici, Knežaku, Jelšanah, Podgradu in na Premu, leta 1903 pa je bila ustanovljena še pošta Trnovo pri Ilirski Bistrici. Obseg poštnega poslovanja se je večal, tako da maloštevilni poštni uslužbenci in pismonoše niso zmogli opraviti vsega dela, zato so poštne oblasti našle zasilno rešitev - ob rednih poštah so ustanovljale nekakšne poštne podružnice, imenovane **zbirne pošte**. Takšni zbirni pošti je imela glavna ilirsko-bistriška pošta v Harijah in v Kuteževem (ustanovljena 15. junija 1904), pošta Prem je imela pomožno ali zbirno pošto v Dolnji Bitnji (Unter Bitinje - Spodnje Bitinje), ki je bila ustanovljena 1. junija 1913, pošta Podgrad pa je imela zbirno pošto v Hrušici. Zbirno pošto je imel v zakupu praviloma vaški trgovec ali gostilničar; pošto je zbiral v svojem okolju in jo prinašal na sedež redne pošte, tam pa prevzemal pošto in denar za svoj okolje. Vsa prejeta in predana pošta je morala biti opremljena tudi s poštnim žigom te zbirne pošte. Za razliko od okroglega žiga redne, je bil žig zbirne pošte pravokotne oblike in brez datuma - naše pošte so imele najpogosteje **nemško in slovensko ime**, žigi zbirnih pošt v Dolnji Bitnji, Harijah, Kuteževem in Hrušici pa so imeli **samo slovensko ime kraja**. Žig zbirne pošte ni smel biti odtisnjen čez poštno znamko, to je morala stori glavna pošta z okroglim poštnim žigom. Žig zbirne pošte je bil torej le dodaten podatek na vsaki poštni pošiljki, saj je pričal o tem, kako je pošta potovala.

Ob suhoparnih statističnih podatkih pa so prav pričevanja ljudi, ki so bili z dogodki neposredno povezani, toliko bolj dragocena.

Gospa Karlina Polb, poročena Kastelic, tretja in zadnja harijska poštarica.

Pri Kastelčevih v Dobropolju pri Ilirski Bistrici živi s sinom **Karлом** in njegovo družino štiriindevetdesetletna **Karlina Kastelic** ali "mama Karlina", ki jo mnogi poznajo kot harijsko "poštarico Karlino". Kljub visoki starosti se še živo spominja številnih in za nas tako zanimivih podrobnosti v zvezi s harijsko pošto.

S pošto se je v Harijah začel ukvarjati Karlinin oče **Jožef Polh**, podjeten in posloven mož, ki si je vse svoje premoženje ustvaril sam. V Dolenjah pri Jelšanah se je izučil klobučarske obrti in se z njo ukvarjal vse svoje življenje. Poročil se je s **Heleno Volk**, bistrim Mehčinovim dekletom iz Velike Bukovice, in si v Harijah ustvaril družino. Imela sta dva sina in dve hčerki. Izdelava klobukov mu je šla dobro od rok, pri delu so pomagali vsi v družini. Klobuke je prodajal doma in na sejmi. Kmalu je zaslužil toliko, da je kupil zemljo v bližini harij-

ške cerkve sv. Štefana in leta 1902 zgradil pritično družinsko hišo. Tedaj je hiša nosila številko 67, danes pa 16. Mimo njihove hiše je v tistem času vodila glavna, zelo prometna cesta proti Podgradu in dalje v Istro. Harije so imele takrat skoraj 350 prebivalcev, šolo, pa tudi tri gostilne. V hiši je imel **Jožef Polh** prostorno delavnico, v desnem prednjem prostoru pa trgovino s klobuki. Živahen, kot je bil, je poskrbel za to, da so njegovi kupci v trgovini lahko dobili še marsikaj drugega kar je šlo v promet: na izbiro so bile usnjene rokavice, kape, da, celo železnina in dežniki. Hiše se je prijelo ime "pri Klobučarju" ali krajše "pri Klebčarju". Še pred vselitvijo v hišo, je **Jožef Polh** dobil v zakup poštno službo nanovo ustanovljene zbirne pošte v Harijah in s sodno overovljeno odločbo prevzel skrb za poštne usluge na poštnem okolišu nove harijske pošte oziroma za vasi Harije, Tominj, Klivnik, Soze in za Brido (kmečko posestvo Boštjančič v Zaličih). Zanimivo je, da je le nekaj deset metrov oddaljena Škrljeva domačija že sodila v **Deželo Istro**, pošto pa so ji nosili pismonoše iz Podgrada.

Ob vsem delu, ki ga je imel **Jožef** z obrtjo in posli, je bil kot poštar natančen in skrben. Že kmalu po otvoritvi pošte je dal izdelati za potrebe domačinov prve harijske razglednice, ki jih je bilo moč kupiti v njihovi trgovini in pošti. Žal je ohranjena samo razglednica s pogledom na Klebčarjevo hišo in ulico s harijsko cerkvijo. Na sliki vidimo živahen vsakdan pred Klebčarjevo hišo; voz, jezdec, kupce, razstavljene klobuke na zidu, na levi strani značilni lito-železni avstrijski poštni nabiralnik, nad vhom dom tablo z napisom, levo pa verjetno poštno tablo z dvoglavim avstrijskim orlom in dvojzličnim napisom "K.u.K. POSTABLAGE - C.K. POSTNA NABIRALNICA". Klebčarjeve hiše se je kmalu prijelo novo ime "Poštarjevi", ki se je ohranilo še dandanes. V očetovi odsotnosti je poštne posle vodila njegova žena **Helena**, Karlinina mama. Oče **Jožef** je dobil poziv na vojsko že v prvem letu svetovne vojne, saj je bil kot izučen bolničar vojski več kot potreben. Tedaj je mama dobila zakupno pogodbo o poštni službi, ki se je glasila na njeno ime, in opravljala poštno delo vsa leta prve svetovne vojne in še po njej.

Naša sogovornica, gospa **Karlina**, se je s poštno službo srečala že kot mlado dekle. Pomagala je materi, ki ji je prepuščala vse zahtevnejše posle. Harijska pošta ni imela urnika in vaščani so prihajali vanjo tedaj, ko niso bili na polju ali pri kmečkih opravilih. Poštni urad je bil v levem prednjem delu hiše, vhod pa iz skupnega hodnika, iz katerega se je vstopilo tudi v trgovino. Prostrani poštni prostor je bil skromno, vendar okusno urejen. Na veliki poštni mizi so v predalčniku razvrščali pošto po vaseh, hranili predpisane obrazce in razglednice za prodajo. Prejeti denar za izplačila so hranili v blagajni. Pošta ni imela ne telefona ne telegrafa. Bila je pač le podružnica ilirsko-bistriške pošte, na katero je morala mlada **Karlina** trikrat na teden po pošto, peš seveda. Živo se spominja velike in težke usnjene poštne torbe s ključavnico, ki jo je prinašala v Bistrico in nazaj. Posebno hudo je bilo v slabem vremenu in burji. Vso pošto za harijski okoliš so morali v skladu s predpisi "požigosati" s podolgovatim žigom z uokvirjenim napisom **HARIJE**. Kot njena starša, je tudi ona raznašala pošto po vaseh, po priporočene pošiljke pa so morali naslovniki na pošto prihajati sami. Telegrame je morala naslovniku odnesti nemudoma, saj je bila za to pot dodatno nagrajena.

Jožef in Helena Polh, Klebčarjeva. Prva harijska poštarja sta slikana med prvo svetovno vojno, okrog leta 1915. Sliko so za objavo odstopili Poštarjevi iz Harij.

Poštna služba je bila državna služba in redni dohodek v splošni revščini je bil zelo dobrodošel, plačo pa so si poštarji, kot pravi "mama **Karlina**", s trdim delom več kot zaslužili. Po prvi svetovni vojni je poštno službo v Harijah tudi sama uradno prevzela.

V Harijah je ostala pošta tudi po italijanski zasedbi. Tudi delo je ostalo isto. Italijani so vas in pošto preimenovali v **CARIE** šele leta 1932, skupaj z matično pošto v Bistrici pa je spadala pod poštno upravo na Reki. Harijska pošta je pod tem imenom delovala še do začetka tridesetih let, ko so jo ukini. Od tedaj dalje je prinašal poštne pošiljke v harijski poštni okoliš pismonoša kar iz bistriške pošte. To je bil **Miha Zidar** s Topolca in tudi njega se je prijelo ime "Poštar", "Poštarjevi" pa so postali tudi vsi njegovi. V Harije in okoliške vasi je prihajal vsak ponedeljek, sredo in petek.

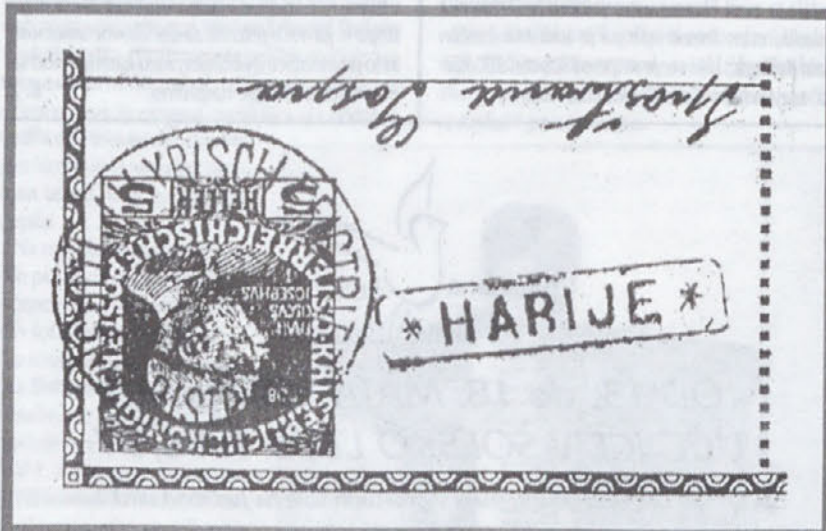
Leta 1928 se je oče **Jožef** s soprogo in sinom **Stojanom** preselil v Sežano, kupil novo hišo in nadaljeval s klobučarsko obrtjo. Doma pri "Klebčarjevih" ali "Poštarjevih" je ostal sin **Gabrijel** z družino in prevzel očetovo posestvo.

Harijska pošta je v začetku tridesetih let prenehala z delom. Poštarica **Karlina** je še vrsto let hodila pomagat na bistriško pošto takrat, ko so jo zaradi obilice dela ali boleznih potrebovali.

Gospa **Antonija Pavšič**, upravnica pošte, jo je imela zelo rada, razumela pa se je tudi s poštnima uslužbenkama **Jelko Brinškovo** in **Štefko Starčevno Čenarjevo**. Tedaj je bila bistriška

Edina obranjena razglednica Harij, odposlana leta 1907; pogled na harijsko pošto in trgovino pri Klebčarjevih ter cerkev sv. Štefana.

Detajl poštna dopisnice, odposlane v Velike Lašče, z verjetno edinim znanim obranjenim poštnim žigom pošte **HARIJE** in žigom bistriške pošte **ILYRISCH FEISTRIZ - ILIRSKA BISTRICA**, 16. maja 1912. Original brani prof. dr. Ivan Turk.

Janez J. Švajncer, znani slovenski vojaški strokovnjak, nam je ob levi fotografiji zapisal številne, tudi za bralce zanimive podatke.

Dve zvezdici na ovratniku uniforme **Jožefa Polha** označujeta desetnika, nemško korporala. Piščalko so lahko nosili le poveljujoči. Uniforma pričča, da je bil naš desetnik pripadnik **Landsturma**, slovensko "črne vojske". V tej veji vojske so bili praviloma starejši in bolehniji vojaški obvezniki. "Črnovojniki" so v prvi svetovni vojni v zaledju stražili skladišča, mostove, železniške predore, taborišča vojnih ujetnikov ipd. V miru črnovojniških enot ni bilo. Desetnik **Polh** ima značilen dolg bajonet za puško "na en naboj" znamke **Wernld**, s katerimi so bili opremljeni črnovojniki. Oznake sanitejca na **Polhovi** uniformi ni; verjetno zato, ker v vojnem času niso bili tako natančni pri opremljanju, na drugi strani pa je v družinskem spominu ostalo dejstvo, da je nosil ranjence ali drugače skrbel zanje. Sanitejci namreč niso nosili dolgih bajonetov, pač pa dolge in široke "pionirske nože".

Medalja, ki jo **Jožef Polh** ponosno nosi, je verjetno medalja na enobarvnem traku, ki jo je prejel leta 1898 ob 50-letnici cesarjevega vladanja.

pošta še v Kovalovi hiši (sedaj Levstikova ulica 5). Naša sogovornica, zadnja harijska poštarica **Karlina**, se je v tem času tudi poročila in si v kmečkem domu pri **Filipinovi**h v Dobropolju ustvarila družino.

Spomini na harijsko pošto z leti vse bolj bledijo. Domače ime "pri Poštarjevih" in poštni nabiralnik na poštarjevi hiši, ki ga je doslej zamenjala še vsaka država, pa vztrajata in spominjata na zanimivo preteklost vasi in ljudi, ki so bili povezani s pošto v Harijah.

Vojko Čeligoj

NAGRADNO VPRAŠANJE

Namesto nagradnega vprašanja vas tokrat pozivamo, da pobrsate po vaši stari družinski pošti. Morda boste našli še kakšno staro razglednico Harij ali vsaj poštni žig harijske pomožne pošte, o kateri pišemo.

Prvi bralec, ki nam bo poslal razglednico ali žig, bo nagraden z enoletno naročnino na naš mesečnik, razglednico pa bomo objavili.

ODGOVOR

Fotografija dr. **Tomaža Bileka** je nastala sredi sedanjega Titovega trga (Placa) v času, ko struga reke **Bistrice** še ni bila pokrita. Stavba na drugi strani vode je šketova hiša (sedaj Knjižnica **Makse Samsa**).

Pravilen odgovor je vedel **Ivo Knafelc** iz Ilirske Bistrice.

KINOLOGIJA

Vesti iz Kinološkega društva Ilirska Bistrica

V marcu mesecu smo občani na Radiu 94 poslušali oddajo o psu v urbanem okolju, o problematiki pasjih iztrebkov v mestih in naseljih ter o drugih vprašanih. Res, vsem lastnikom psov je potrebna kinološka osveščenost, tako zaradi pravilnega pristopa do vzgoje psa, kot zaradi razumevanja tistih, ki psov nimajo in ne nazadnje zaradi skupnega sožitja, ki mora vladati med ljudmi in psi. Pasji iztrebki seveda niso okras kraja, sploh pa ne v parkih, na zelenicah ali celo na pločnikih. Zato dobijo člani kinološkega društva prva navodila takoj, ko pridejo na prostor pasje šole - opozorimo jih, da morajo poskrbeti za ustrezno odstranitev iztrebkov, saj je to potrebno iz higienskih razlogov, pa tudi zaradi preprečevanja nekaterih bolezni, ki se lahko prenašajo s psa na človeka.

Člani kinološkega društva bomo v večernih urah dva petka zapored, 17. in 24. maja, na različnih krajih mesta vsakemu lastniku, ki ga bomo srečali na sprehodu z njegovim kužkom, podarili komplet za odstranjevanje iztrebkov, ki ga izdeluje podjetje HIGO DOG iz Ljubljane. S to akcijo želimo vzbuditi lastnike psov, da posvetijo več pozornosti skrbi za čisto okolje.

Zavedamo se, da je kinološko znanje v ilirskobistriški občini šele na začetku, če izvzamemo kinologe iz našega, kolege iz lovskega kinološkega društva in seveda tiste, ki se ljubiteljsko ukvarjajo s to vedo, zato bomo v letošnjem letu organizirali dve srečanju s priznanimi kinologi oziroma strokovnjaki veterinarji, na katerih bo

vsak udeleženec dobil ustrezne strokovne odgovore na vprašanja o vzgoji mladega psa, o negi psa, o prehranjevanju, boleznih, odnosih med psom in človekom in o marsičem drugem. O času in kraju bomo bomo bralce Snežnika pravočasno obvestili.

Kinologi apeliramo na vse lastnike, ki imajo privezane pse na verigi večji del dneva ali stalno, da jim vsaj enkrat mesečno namenijo nekaj časa za krajši sprehod, za krtačenje, skratka za druženje, ki psu pomeni izredno veliko. Poskusite, presenečeni boste, kako vam pes zna izkazati svojo privrženost in ljubezen.

Vsem pa še kinološki pozdrav do naslednje številke! (vš)

Prehrana psov

Po telesnem ustroju, zlasti pa po zgradbi in funkciji prebavi, so psi tipične mesojede živali. Njihova naravna hrana so živalske beljakovine (meso), ki ji lahko prebavljajo, ker sta temu prilagojena tudi želodec in črevesje. Prebava pri psih poteka razmeroma hitro (24 ur).

V naravnih življenjskih razmerah požro divji sorodniki psa svoj plen s kožo, dlako, kostmi in drobci. V mesu uplenjene živali dobijo kvalitetne proteine, v maščevju vir energije, v drobovini in črevesni vsebini pa vir vitaminov. Kri in kosti so bogate z rudninami in kemičnimi prvimi, dlaka, koža in drugi balastni deli pa spodbujajo prebavo in praznitev črevesja. V uplenjeni živali dobijo torej divji pasji sorodniki vse za življenje nujne sestavine, povrh pa še v idealnem razmerju.

Naši psi se ne hranijo več po tem naravnem vzorcu, apak so postali povsem odvisni od človeka. Univerzalnega jedilnika za vse pasme, vse velikosti in za vse starosti psov ni. Drugačne so potrebe za odrasle in odrasajoče pse, drugačne za breje in doječe pisce in drugačne za delovne ali nedelovne pse. Količino (kvantiteto) hrane za odraslega psa je težko predpisati zlasti v individualni reji, ker niti dva psa, podobno kot dva človeka, ne pojesta enako. Obrok hrane je pri zdravem psu odvisen predvsem od velikosti živali in njene delavnosti, od temperature okolja in intenzivnosti presnove. To bo vsak lastnik najlažje ocenil sam. Veliki psi porabijo svoji telesni teži proporcionalno manj hrane (kalorij), kot majhni.

Seveda psov ne hranimo izključno z mesom. Vsekakor pa je potrebno, da je pasji obrok sestavljen vsaj iz polovice živalskih beljakovin in polovice hrane rastlinskega izvora. Za pasjo prehrano so najbolj ustrezne živalske beljakovine: meso (mišice), drobovina, (goltanci, požiralniki, vampi, pljuča, jetra, vranica, ledvice, maternica), kri, koža, vime, kosti, mleko in mlečni izdelki (skuta, sir), jajca in ribe. Beljakovinsko hrano dopolnjujemo z rastlinsko, predvsem s kruhom, rižem, testeninami, krompirjem, ovsenimi kosmiči in različno zelenjavo.

Vprašanje, nuditi psom kuhano ali surovo hrano, pogosto predstavlja dilemo rejcev. To je odvisno od surovin, iz katerih pripravljamo jedi. Nobenih zadržkov ni, da psi uživajo surovo meso, seveda če jih nanj navadimo. Surovo meso je bolj naravno in lažje prebavljivo, ne izgublja tistih snovi, ki jih uničuje temperatura, obenem pa krepi dlesni in zobovje. Drobovino kuhamo zato, ker lahko psi z njo zaužijejo ikrice trakujev.

Zdrav pes požre svoj običajni obrok hrane zelo hitro, če se zmrduje, ali gre od skodele, pomeni, da je sit ali bolan. Po desetih minutah je najbolje

posodo s hrano odstraniti, saj se hrana v poletnem času hitro pokvari in se na njej zbirajo muhe, pozimi pa zmrzne; v obeh primerih je škodljiva. Ker psov ne hranimo izključno z mesom, številni rejci priporočajo, da hrano zmeljemo in naredimo gosto kašasto jed, saj v nasprotnem primeru ne preveč lačen, a izbiričen pes, pobere le meso, ostalo hrano pa pusti. (Povzeto po skripti prof. dr. Vjekoslava Simčiča Bolezni mesojedov.)

Kot vemo, je danes na tržišču velika ponudba že pripravljene hrane za pse v obliki konzerv ali briketov. Hranjenje vaših ljubimcev samo s to hrano odsvetujem, kajti za normalno delovanje prebave potrebujejo tudi balastne snovi. Zato naj bi bila ta hrana le dodatek k obroku.

Veliko bolezenskih sprememb se pojavi zaradi pomanjkljive prehrane; gre za pomanjkanje nekaterih za življenje nujnih sestavin hrane, kot so: esencialne aminokisliline, esencialne maščobne kisline, vitamini, rudnine in nekatere prvine. Do tega večinoma pride zaradi enostranske prehrane ali zaradi pomanjkljive resorbicije v prebavilih. Takrat je treba prehrano popestriti (polivitaminski in polirudninski preparati, npr. Vit-o-sol tablete), esencialne maščobne kisline pa nadomestimo z jedilnim rastlinskim oljem. Domnevno alergogeno hrano zamenjamo z drugo.

Če je pes požrešen in hlasta za hrano, je treba biti pri hranjenju z briketi še posebej previden, kajti le-ti se v želodcu prekvajajo s tekočino in nabreknejo ter lahko tako povzročijo motnje (timpanijo) in zaprtje (zapeko).

Še posebej bi rada opozorila, da se izogibajmo t.i. "garažnih prodajalcev" že vnaprej pripravljene hrane, ker ponavadi ne gre za strokovnjake, ampak za ljudi, ki bi radi na ta način zaslužili. Takšna cenena hrana velikokrat povzroča vse vrste obolenj, predvsem pa razne bolezni kože, ki so ponavadi le simptom, da je v organizmu živali nekaj močno narobe.

Poleg naštetih dejavnikov vpliva na prehrano psov v dobršni meri nepoučenost njihovih lastnikov, zlasti pretirana skrb in prevelika ljubezen, kakor tudi pomanjkanje časa. Vemo tudi, da so mnogi psi razvajeni in zato izbirični. Zanje naj velja pravilo, da jim ne nudimo tiste hrane, ki jo imajo radi, temveč tisto, ki zadovoljuje njihove telesne potrebe.

Na koncu bi še enkrat poudarila, da je najboljši obrok za psa doma pripravljena hrana, kuhana ali surova. Lepa nagrada za psa je goveja ali telečja kost, izogibati se moramo piščančjih kosti. Obnem pa moramo vedeti, da kosti niso sestavni del obroka, ker povzročajo hudo zaprtje, ampak samo sredstvo za krepitev dlesni in zobovja ter igrača za psa.

Matilda Škrli, dr. vet. med.

RIBOLOV

Velikanke iz jezera Klivnik

1. aprila, ko se uradno začne ribolovna sezona na salmonide (postrve vrste), se je ob jezeru Klivnik zbralo okoli 120 članov Ribiške družine Bistrica in njihovih gostov iz Zavoda za ribištvo, Ribiške zveze Slovenije, ministrstva za okolje in prostor ter Zveze ribiških družin Primorske. Letos so se prvič zbrali na pregradi umetnega jezera Klivnik in čeprav jih je pošteno zeblo, se niso odpovedali vsakoletnemu tekmovanju na najtežjo uplenjeno postrv.

Člani domače ribiške družine so pred začetkom ribolovne sezone vložili v jezero Klivnik 600 kilogramov ameriških postrvi (stare so bile od 5 do 6 let in težke od 2 do 7 kilogramov), ki so bile vzgojene v Rižani in namenjene zgolj za športni ribolov. Nekaj pred 12. uro so ribiči na pregrado jezera Klivnik prinesli okoli 25 postrvi, od katerih so bile nekatere dolge tudi 70 centimetrov. Po tehta-

nju se je izkazalo, da je najtežjo postrv ujel Andrej Bajc iz Matenje vasi pri Postojni (4,46 kilograma), takoj za njim pa sta se uvrstila Ismet Kovačević (4,40 kg) in Jože Božeglav (4,38 kg). Viktor Hrabar se 1. aprila ni ravno izkazal, zato pa je deset dni kasneje iz jezera Klivnik potegnil 5, 20 kilograma težko in 76 centimetrov dolgo postrv, novo ilirskobistriško rekorderko.

KVIZ

Prišli smo v polfinale

Televizijska oddaja MALE SIVE CELICE se počasi izteka. V zadnjem krogu se bosta pomerili OŠ Karla Destovnika Kajuha iz Šoštanja in OŠ Toneta Čufarja iz Ljubljane. Slovenci zelo radi uporabljamo pregovor, da se lastna hvala pod mizo valja. Čeprav se strinjam s to staro ljudsko modrostjo, bi vseeno rada pohvalila Majdo, Simona in Tadeja, ki so sestavljali ekipo 6. a razreda OŠ Dragotina Ketteja na televizijskem kvizu MALE SIVE CELICE.

Organizatorji ne predlagajo oziroma ne predpišejo nobene literature, po kateri bi se učenci pripravljali. Vprašanja so sestavljena iz vseh področij in zahtevajo zelo široko splošno izobrazbo. Naša skupina je pokazala zelo bogato znanje in je bila trd oreh vsem nasprotnikom. Od oktobra do marca so naši tekmovalci: - zmagali na področnem tekmovanju v Izoli (18 ekip), - premagali OŠ Šmarjeta iz Šmarjeških toplic in OŠ Metlika, - izgubili v boju z OŠ Karla Destovnika Kajuha iz Šoštanja.

V polfinalu so učenci 6. a razreda izgubili, vendar so bili naši tekmovalci enakovredni nasprotnik trem Jernejem, saj so ti imeli na koncu samo eno točko prednosti.

Majdo, Simona in Tadeja so na vseh tekmovanjih spremljali njihovi sošolci, ki so zanje bučno navijali in verjeli v njihovo znanje. Za vse učence je bilo to lepo doživetje in nova izkušnja.

Sponzor zadnjega potovanja je bil TOKIS d.o.o., za kar se jim najlepše zahvaljujemo.

Sonja Štemberger, razredničarka 6. a razreda

SLIKOVNA KRIŽANKA

SESTAVIL: M. M.	VRSTA PLESA	BIVŠI RODEZUSKI POLITIK	ATL. KLUB		OSEBNI ZAJEMEK	AMERIŠKI SMUKAC	ENAKI ČRKI PREDLOG	ZAPOREDNI ČRKI	MAŠČOBA	MESTO NA KRIMU	VOHALO
			MESTO V BIH								
ZNAK, PODPIS						AMERIŠKA ČRNSKA PISATELJICA					
MODEL						LAKSATIV KITAJSKI FILOZOF					
MESTO OB ČRNEM MORJU					LESKOVAC GR. ČRKA		PREDLOG ANCONA		BOGASTVO GOZDOV IRIDIJ		
CIGARA OČE						NOTRANJA PLODOV. OVOJNICA					ANGLEŠKI IGRALEC
OZNAKA V GLASBI						GORA V ŠVICI JUDOV. KRALJ				EDVARD KOCBEK TALNA OBLOGA	
GORA V JULJSKIH ALPAH							ZAPOREDNI ČRKI CUNJAR		FRANCOSKO IME ENKA		
ARAPSKI KONJ			SOGLASNICA GLAVNO MESTO GANE		REKA NA ŠKOTSKEM FRANCOSKI MARŠAL		KOS LESA SPODNJI DEL ŽRELA				
KALIF V BAGDADU - AL RAŠID						NOVO SREBRNO ŽUŽELKA					
MED- MET		KAREL OŠTIR ORANJE			3. IN 4. VOKAL		GRADBENI NADZORNIK KAREL ERDEN				PRITR- DILNICA AKTIJU
ČEŠKI ŠAHIST					ZAGOSTRO- VANJE						
JAPONSKI PISATELJ					ODISEJEV OČE				MOŠKO IME		

REŠITEV KRIŽANKE IZ MARČNE ŠTEVILKE (vodoravno):

ZN • Doc • RNA • alias • erehteion • Rimski Korsakov • tesnilo • King Nat • anketar • en • lbo • lž • vhd • ar • sapnica • suplent • Troilos • VA • alka • mehki sloj • Akbar • to • NT • Junkar • pediker • rekruti • LJ • karo • (Cerkev sv. Jurjija • sin.

Renomirano slovensko trgovsko podjetje
iz Ljubljane želi navezati dolgoročno
poslovno sodelovanje

z družinskim trgovskim podjetjem,
ki se ukvarja z maloprodajo

tehničnega oz. širokopotrošnega blaga
in razpolaga s primernim poslovnim
objektom na področju Ilirske Bistrice.

Vljudno vabimo interesente,
da pokličejo na telefon

061/314 454

strojne instalacije

Tel./Fax: 067 25 200

**VODOVOD
OGREVANJE
PLINIFIKACIJA
KLIMATIZACIJA**

**Gozdno
Gospodarstvo
Postojna**

**NI GA
ČEZ LES!**

ODKUPUJE LES

Hlodi smreke F	24.000,00 SIT/m ³
Hlodi smreke I. (nad 40)	12.500,00 SIT/m ³
Hlodi jel., sm. I.	10.100,00 SIT/m ³
Hlodi jel., sm. II.	8.100,00 SIT/m ³
Hlodi jel., sm. III.	6.100,00 SIT/m ³
Drogovi igl.	6.000,00 SIT/m ³
Celul. les jel./sm.	3.100,00 SIT/m ³
Hlodi bukve F	23.000,00 SIT/m ³
Hlodi bukve L	14.700,00 SIT/m ³
Hlodi bukve I.	10.700,00 SIT/m ³
Hlodi bukve II.	7.600,00 SIT/m ³
Hlodi bukve III.	5.000,00 SIT/m ³
Drva bukev, javor	3.700,00 SIT/m ³

Cene veljajo fco kamionska cesta. Za prevoz na skladišča
Gozdnega gospodarstva Postojna se prizna prevoz 400 SIT/m³.
Rok plačila je 15 dni po nastanku plačilne obveznosti.

Informacije: 067/25-222

**Občina
Ilirska Bistrica**

**GOZDNO GOSPODARSTVO
POSTOJNA**

LESONIT D.D.

Lesno kemična industrija
6250 Ilirska Bistrica, Slovenija
Nikole Tesle 11, p.p. 49
Telefon: n.c. +386 (0) 67 41 241
Telex: 34 125 leson si
Telefax: +386 (0) 67 41 433, 41 547

**transport
terminal
ilirska bistrica**

**POLIURETANI
plama**

PIVKA
perutninski kombinat
Neverke 30
6256 KOŠANA

**NUDIMO VAM
RJAVE JARKICE
IZVRSTNE NESNICE**
vzrejene po vseh
tehnoloških normativih,
ki zgotavljajo
maksimalno proizvodnjo.

Vse informacije dobite na telefon:

061/791-136

ali

067/55-810

Pokličite nas in radi se bomo
pogovorili z Vami!

Suma inženiring d.o.o.
Bazoviška 18, 6250 Ilirska Bistrica
telefon: 067/41-504, telefax: 067/81-042

KSP
ILIRSKA BISTRICA
Prešernova 7

ProVITA®

Inženiring d.o.o.
6250 Ilirska Bistrica
Vilharjeva 27
tel. 067/41-820

TOURLS

Vojkov drevored 14, 6250 Ilirska Bistrica

Najem in prodaja prostorov za:

- proizvodnjo
- skladiščenje
- in pisarne

Informacije: tel. 067/81-188

PAPIRNICA
LineaArt

6250 Il. Bistrica
BAZOVIŠKA 19, 067/42-071

**TRGOVINA Z
GRADBENIM MATERIALOM**

PODBEŽE 39 - ZALČI
6250 ILIRSKA BISTRICA
tel. 067/82-402, fax. 067/81-285

TRGOVINA "BOŠTO"

BAZOVIŠKA 4a
6250 ILIRSKA BISTRICA
tel. 067/42-123

Cankarjeva 24, 6250 ILIRSKA BISTRICA

**primorje
ajdovščina**

ENOTA BISTRICA IL. BISTRICA

CENJENIM STRANKAM NUDIMO:

- vse vrste gradbenih in mizarskih storitev, asfaltiranje, montažne hale,
- prodajamo vse vrste betonov, pesek, mivko in vse vrste betonskih izdelkov,
- izposojamo gradbene odre in opažni material.

COMMERCE
GRAFIČNE STORITVE IN TRGOVINA d.o.o.
6250 Ilirska Bistrica

GRAFIČNI ATELJE
IN
UREDNIŠTVO ČASOPISA SNEŽNIK
Bazoviška 40
tel. 067/81-297, fax. 067/41-124

PAPIRNICA - LINEA ART
Bazoviška 19
tel/fax. 067/42-077

PURPLATEX

d.o.o.

Gradišče 51
6243 OBROV
Telefon: 066/88-016
Telefax: 066/88-033

PE PODGRAD
Podgrad 110
6244 PODGRAD
Telefon: 067/85-031, 85-210

CENIK OGLASOV

1. cela stran	28 x 35 cm	80.000 SIT
2. polovica strani	28 x 17 cm	40.000 SIT
3. četrtina strani	14 x 17 cm	20.000 SIT
4. osmina strani	14 x 8,5 cm	10.000 SIT
5. šestnajstina strani	6,5 x 8,5 cm	5.000 SIT

Cena dvobarvnih oglasov na prvi in zadnji strani je višja za 30%. Za večkratno oglaševanje znižamo ceno po dogovoru.

Pokličite "GA commerce", Bazoviška 40, 6250 Ilirska Bistrica, tel/fax: 067/81-297

Snežnik

UREDNIŠTVO

6250 Ilirska Bistrica, Bazoviška 40

NAROČILNICA

ime _____

priimek _____

se naročam na časopis SNEŽNIK.
Prosim, da mi ga pošiljate na naslov:

V _____, dne _____

podpis: _____

KLIMATSKE NAPRAVE

**PRODAJA
MONTAŽA
SERVIS**

Servisiramo vse vrste
gospodinjstkih aparatov:
CANDY, GORENJE, ARISTON itd.

**MOŽNOST
OBROČNEGA
ODPLAČEVANJA**

KARATE

Državni prvaki v katah potujejo v Pariz

V nedeljo, 31. marca, je Karate zveza Slovenije v škofjeloški športni dvorani Poden organizirala državno prvenstvo v karateju, na katerem so se najboljši člani in članice - v nacionalno karate zvezo je včlanjenih 54 klubov - pomerili v športnih borbah in katah posamezno in ekipno. Novo vodstvo Karate zveze Slovenije, izbrano na zadnji skupščini, je z odlično in pravočasno organizacijo dokazalo, da mu predstavniki klubov nismo zaupali zaman.

Ilirskobistriški karateisti smo nastopili z novim imenom Video Višnja, kar se je pokazalo kot zelo naivno, saj navedeni sponzor s pokroviteljstvom očitno ni imel nobenega poštenega namena.

Ekipe članov, ki so jo sestavljali Kristofer Štemberger, Domen Gobec in Robert Čurlič, je pod vodstvom trenerja Stojana Šestana v finalu odlično izvedla kato *Unsu* in za seboj pustila zelo dobri ekipe karateistov *Sevnice* in *Ptuja*. Naslov ekipnih članskih prvakov v katah je tako po letih 1994 in 1995 že tretjič pripadel domačim karateistom, istočasno z naslovom pa so si vsi trije priborili še status športnikov državnega razreda, tako da imamo po merilih Olimpijskega komiteja Slovenije

poleg Marjanca Šajna še štiri kategorizirane športnike.

Kot se za take priložnosti spodobi, smo na skromno svečanost povabili tudi župana, predsednika in tajnika Športne zveze Ilirska Bistrica. Srečanja se je udeležil le župan Stanislav Prosen, eden izmed redkih, ki se zaveda, da visoki športni dosežki niso odvisni od megalomanskih in nedosegljivih ciljev, ampak predvsem od strokovnega in vztrajnega dela.

Ekipe Karate kluba Ilirska Bistrica se bo v sklopu nacionalne reprezentance udeležila Evropskega prvenstva v karateju, ki bo potekalo od 1. do 8. maja v Parizu. Stojan Šestan

Z leve: predsednik kluba Ivan Bergoč, župan Stanislav Prosen, Domen Gobec, Kristofer Štemberger in Robert Čurlič

Državno prvenstvo v znamenju Il. Bistrice

Karate zveza Slovenije je v soboto, 20. aprila 1996, organizirala državno prvenstvo za najmlajše kategorije v Lenartu. Udeležba je bila množična, samo prvenstvo pa je bilo razdeljeno na dva dela, kate in borbe. Udeležba tekmovalcev iz Il. Bistrice je bila do zadnjega dneva vprašljiva, saj sam klub finančnega bremena ne bi zmožal, športna zveza pa te perspektivne najmlajše tekmovalce karateiste ne misli finančno podpirati. Preprosto vprašanje, ki sledi, je: če za perspektivni tekmovalni podmladek, ki se je doslej uvrščal v sam vrh države, ni finančnih sredstev, za koga potem sploh so?

Udeležbo so zadnji hip omogočili sami starši tekmovalcev, za kar jim gre vse priznanje, vsi skupaj pa mislimo, da je prišel čas za korenite spremembe na tem področju, in sicer po vzoru vse večjega števila občin, ki posrednike med občinskimi sredstvi in izvajalci ukinja. Če k temu dodamo nenehno insistiranje Športne zveze za izselitev karate kluba iz stare dvorane v Sokolskem domu, potem je vsaj nam jasno, kam pes taco moli.

In vendar je bilo državno prvenstvo v Lenartu v znamenju tekmovalcev iz Il. Bistrice, saj smo osvojili kar 11 odličij, tako v katah kot v borbah. V najmlajši kategoriji (malčki) je Robi Tomšič dosegel 4. mesto, ekipa, ki so jo sestavljali Tomaž Škabar, Aljoša Bojič in Robi Tomšič pa 2. mesto. V kategoriji mlajših deklic je Anita Senkinc dosegla 2. mesto, Sandi Berginc 4. mesto, Domen Hrabar pa 3. mesto. V tej kategoriji sta tekmovali dve ekipi: Dejan Nadoh, Simon Grbec

in Martin Logar so dosegli 3. mesto, Sandi Berginc, Domen Hrabar in Nejc Glavaš pa 1. mesto. Ekipe mlajših deklic (Anita Senkinc, Suzana Logar in Lea Božeglav) je pristala na 2. mestu, pri starejših deklicah je Tamara Kalc dosegla 6. mesto, Špela Muha pa 3. mesto.

Popoldne se je nadaljevalo merjenje moči v borbah po težnostnih kategorijah, kjer so se naši borci odlično izkazali: v kategoriji do 35 kg je Nejc Glavaš po treh dobljenih borbah v finalu nesrečno izgubil in osvojil 2. mesto, Tomaž Stegu je v kategoriji do 40 kg dosegel 4. mesto, Domen Hrabar je v kategoriji do 45 kg pristal na 3. mestu. Pri starejših dečkih je v kategoriji do 45 kg Željko Markovič dosegel 4. mesto, Boštjan Sedmak v kategoriji do 50 kg 3. mesto in Andrej Primc v kategoriji do 55 kg 1. mesto po štirih izredno lepim in efektnih borbah.

Stojan Šestan

MALI NOGOMET

Pokalno tekmovanje

ŠZ in izvajalci tekmovanj v OLMN so pripravili pred začetkom spomladanskega dela prvenstva pokalno tekmovanje za ekipe, ki nastopajo v 1. in 2. ligi. Tekmovanje je potekalo v Športnem parku N. Žagar od 14. do 21. 4., ko so bili na sporedu finalni boji. Občinski pokal v malem nogometu je presenetljivo pripadel ekipi KOSEZE.

Naključni žreb je določil pare osmine pokala: med tednom so bile odigrane le štiri tekme od predvidenih sedem, saj dve ekipi nista prišli, ena pa je zamudila. V sobotnem četrtfinalu (20. 4.) so se pomerili naslednji pari: KHM : EURO MB 7:6, BOTEGA : PLAMA AIT 5:4, OK ZEMONSKA VAGA : KOSEZE 1:8 in BRKINI : PODGORA 7:6. Tri tekme so se končale šele po kazenskih streljih, favorizirane ekipe iz 1. lige pa so imele zares slab dan.

V nedeljskem polfinalu je v prvi tekmi med KHM in BOTEGO po rezultatu 1:3 odpadla še ena ekipa

iz 1. lige. Preostali prvotigaš KOSEZE, je v drugi tekmi z rezultatom 3:2 premagal BRKINE.

V finalni tekmi sta se tako pomerila ekipi KOSEZE in BOTEGA. Rezultat je bil znan šele po streljanju kazenskih strellov. Boljša je bila ekipa KOSEZE, ki si je z rezultatom 4:2 priigrala naslov občinskega pokalnega zmagovalca za leto 1996.

Tekmovanje je bilo zanimivo, saj smo videli veliko rezultatskih presenečenj. Vse tekme pa so bile odigrane, na veselje gledalcev, v izredno lepem, skoraj poletnem vremenu. Z. Debevc

AKTUALNO

Druga plat medalje

Gospod Šestan, spoštovani bralci in športniki! Žal mi je, ker moram časopis in "položaj" urednika športne strani izkoristiti za demantiranje nekaterih trditev, da ne rečem laži, ki jih je napisal g. Šestan v tej številki Snežnika ("DP v znamenju Il. Bistrice"). Kot sekretar Športne zveze Ilirska Bistrica in predvsem kot posameznik, na katerega leti kritika, tokrat ne bom molčal in odgovarjam z argumenti.

1. Športna zveza Ilirska Bistrica že leta razporeja proračunska sredstva za šport in sofinancira dejavnost klubov; v vseh letih prav s poudarkom na delu z mladimi in njihovo udeležbo na tekmovanjih. Kriteriji so znani vsem klubom - ali morda samo nekaterim v klubih?! Za izračun osnovne dotacije v prvem delu zahtevamo od klubov program uradnih tekmovanj v organizaciji nacionalnih panožnih zvez (NPZ) z izračunom stroškov prevozov, obveznih članarin, taks ali tekmovalnih prispevkov NPZ ter sodniških stroškov.

V drugem delu dotacije dobi vsak klub določena sredstva glede na raven tekmovanja, ki ga tekmovalci ali ekipa, doseže v tekočem letu. Seveda na podlagi dostave uradnih rezultatov. Sredstva so določena s točkami in vrednostjo točke. Primer: 1 tekmovalca na državnem prvenstvu = 100 točk x 75 SIT/točko = 7.500 SIT na tekmovalca (v letu 1995!). Klub dobi tudi dotacijo na vplačano - pobrano članarino, ki jo mora prikazati skupaj s seznamom članstva!

2. Programe, poročila, usmeritve itd. obravnava in sprejema Izvršni odbor ŠZ Il. Bistrica. G. Šestan je (še vedno) član IO ŠZ! Od osmih sej se je udeležil le 1. in 2. ter kasneje še 7. (ko smo delili priznanja!). Dvakrat je na sejo poslal kot zamenjavo zastopnika iz svojega kluba. Na skupščini ŠZ je bil izvoljen on! Trdim, da je imel možnost direktno vplivati na delitev sredstev v okviru plana ŠZ!

3. IO ŠZ je med drugim sprejel sklep, da se do sprejema občinskega proračuna 96 in finančnega plana ŠZ 96 klube sofinancira z 1/12 mesečno glede na lanko dotacijo za osnovne programe. Karate klubu smo vseeno nakazali 266.000 SIT v štirih mesecih (od predvidenih 168.000). Karate klub bi lahko uveljavljal dotacijo na članarino s seznamom članov, ki so jo vplačali, pa je ni. Lahko bi uveljavljal dotacijo na tekmovalce z njihovim seznamom in uradnimi rezultati, pa jo tudi ni. Kategorizirana športnica Marjanca Šajn, za katero smo na ŠZ ugotovili, da je evidentirana za Karate klub Murska Sobota, ne dobiva namenskih sredstev, ker od kluba nisem dobil naslova KZS za posredovanje oziroma v klubu niso

še z nobenim uradnim dokumentom popravili napake! Itd, itd!

4. Perspektivni mladi tekmovalci rastejo tudi v drugih klubih, tekmujejo pa v najosnovnejših tekmovalnih sistemih zaradi množičnosti ali zmanjšanja stroškov organizacije. Določene panoge sploh nimajo sistema državnih prvenstev, ampak lige. Mladi karateisti se lahko udeležijo neposredno državnega prvenstva v nasprotju s strelci in lokostrelci, ki se uvrstijo nanj le z doseženo normo! Karate zveza Slovenije ima uradno sprejet koledar: 4 DP po posameznih kategorijah, 3 pokalne tekme, turnir I. lige (?) ter dve tekmovanji v Sloveniji, v okviru pomembnejših mednarodnih tekmovanj! (Opomba: program uradnih tekmovanj Karate zveze Slovenije sem prejel šele 25. 4. 1996 od sekretarja Karate zveze Slovenije!)

G. Šestan, katera je uradna Karate zveza v Sloveniji za Vaš klub?

5. Finance! Proračuni klubov so odvisni od različnih virov prihodkov. ŠZ dodeli klubom povprečno 25-30% potrebnih sredstev za izpeljavo osnovnih programov. Razliko mora pokriti klub iz lastnih prihodkov, kot so članarine, sponzorstva itd. Pogojevanje, da je ŠZ kriva za to, da otroci ne morejo na tekmovanja, ker ne da denarja, je absurdno. Še posebej, če g. Šestan zahteva denar nekaj dni pred vsakim tekmovanjem! Starši! Kolikor vem, plačujete 2.000 SIT mesečne članarine, kar zneso na leto 24.000 SIT. Članov vas je verjetno okrog 80 (nimam letošnjega podatka kluba). To je letno 1.920.000 SIT! Kako je zastavljen finančni plan kluba in za kaj gredo sredstva članarin, dotacije ŠZ in sponzorska sredstva?

G. Šestan! ŠZ mora dostaviti vsem klubom finančno poročilo za preteklo leto. Klubi, člani ŠZ, morajo prav tako dostaviti finančna poročila ŠZ. Zakaj tega še niste storili?! Trenerjem - mentorjem (S. Šestan, V. Šestan, L. Kirn in K. Štemberger) za treninge z mladimi v klubu ŠZ v okviru programa "Športa mladim" mesečno nakazuje 400 SIT netto/uro na njihove bančne račune (32 + 24 + 24 + 24 ur mesečno).

6. Kar zadeva korenite spremembe, sem tudi jaz zanje! Vendar najprej neke drugje - v glavah! Športne zveze so v nekaterih občinah ukinili ali formalizirali javne zavode in agencije s prav tako zaposlenimi ljudmi, vendar so ti podrejeni državi (občini) oziroma politik! V nasprotju s tem je bila ŠZ ustanovljena na podlagi Zakona o društvih in je v odločanju avtonomna. Z obstoječo organiziranostjo in programi bi

v prihodnosti ravno tako konkurirala oziroma postala partner pri izvajanju nacionalnega programa športa v občini, kakor se to predvideva za javne zavode.

Zavedamo se, da smo drag posrednik, vendar le v okviru premajhnih proračunskih sredstev za šport v občini! Zato pa izvajamo poleg delitve sredstev klubom tudi nekatere programe, ki jih ni v klubih: športnorekreativne lige in tekmovanja, občinska šolska tekmovanja, vzdrževanje objektov, finančni servis za nekatere klube, akcijo za pridobitev razširjene lokacije ŠS Trnovo, program za izvedbo šole v naravi itd. ŠZ je združenje klubov in društev, vendar del proračunskih sredstev namenja tudi za programe drugih izvajalcev in svoje lastne!

7. Še zadnje, da se bo vedelo, kam pes taco moli! G. Šestan! ŠZ Ilirska Bistrica je od bivšega izvršnega sveta dobila dvorano Sokolskega doma v upravljanje pod pogojem, da jo uporabljajo ostala društva ali skupine in domači karate klub! Z vsemi interesi smo se dogovorili in uskladili urnik uporabe. ŠZ in karate klub sta podpisala pogodbo, ki je urejala uporabo v okviru sklepov - med drugim tudi uporabo dvorane s strani ostalih uporabnikov. Pogodbo ste podpisali Vi, g. Šestan in še kakih 10 članov zvraven. To naj bi dalo težo veljavnosti pogodbe, če si prav razlagam. Vi, g. Šestan, ste dobili ključ dvorane in od takrat ni mogel v dvorano vstopiti nihče drug (še ŠZ kot upravljalec ne!). Na svojo roko in brez dogovora, ste začeli dela v dvorani - takrat je v Sokolskem domu tudi gorelo!

Ogorčeni interesi so zahtevali prekinitve pogodbe, ki se je niste držali. Sklicali smo nov sestanek, na katerem ste vsem obljubili, da se boste pogodbe držali. Ponovila se je ista pesem. Pogodba se je iztekla 30. 4. 1995. Te dni je že konec meseca aprila 1996.

Kdo mlade ovira pri delu v klubu in kam kateri pes taco moli?

Upam, da so si bralci Snežnika in člani Karate kluba Ilirska Bistrica ustvarili jasno sliko odnosov ob vse pogostejših izlivih razočaranj g. Šestana v javnosti zaradi Športne zveze Ilirska Bistrica (ali Z. Debevc-a?). Vsako trditev lahko še vsakemu posebej dokumentiram s podatki, pogodbami, zapisniki itd. na sedežu ŠZ.

Zdravko Debevc, sekretar ŠZ Ilirska Bistrica

P. S.: Vse priznanje g. Šestanu za večletno strokovno trenersko delo in dosežene rezultate tekmovalcev v karateju. Menim pa, da bi se moral iz predloženega vsaj nekoliko zamisliti. Vsaj tedaj, ko zavaja javnost, druge športne delavce, pa tudi svoje člane in starše v klubu.

LOKOSTRELSTVO

Kup odličij za bistriške lokostrelce

V marčni številki smo napovedali naše aktivnosti na prostem in udeležbo Igorja Rudeža na tekmi za evropski mladinski pokal v Rimu, kjer si je prideljal 10. mesto. Od tekem, ki "so se zgodile", omenjamo dve.

Prva je bila mednarodna arrowhead tekma, ki so jo organizirali v zamejski Bazovici. Naša ekipa je posegla po naslednjih mestih v svojih slogih: 1. mesto Martin Hrvatin in Jan Šuštar, 2. mesto Andraž Čeligoj in Tomaž Rojc, 4. mesto Lado Čeligoj. Največji uspeh s te tekme pa je 1. mesto za ilirskobistriško ekipo, ki so jo sestavljali po en tekmovalci iz vsakega sloga: Lado Čeligoj v instinktivnem slogu, Andraž Čeligoj v olimpijskem in Martin Hrvatin v compound slogu. Za prvo mesto so prejeli tako velik pokal, da bi vanj lahko zlili vsaj 20 steklenic piva.

Od tekem, ki "so se zgodile", omenjamo dve. klice olimpijski slog in Jan Šuštar (dečki instinktivno), srebrno Vojko Štemberger (veterani compound), bronasto pa Tomaž Rojc (dečki instinktivno). Kar vsa prva tri mesta v skupini dečki - olimpijski slog pa so si prideljali tekmovalci Kaluža, Jaksetič in Valencič.

11. maja vas vabimo na ilirskobistriški Kampo, kjer bo lokostrelski klub organiziral izbirno tekmo za zahodni del Slovenije, in sicer za šolsko državno prvenstvo. Tekma se bo začela ob 10. uri, pričakujemo pa okrog 100 tekmovalcev. Tisti, ki bodo na tekmi dosegli normo, se bodo lahko takoj naslednjo nedeljo (19. maja) pomerili še na šolskem državnem prvenstvu v Gornjem gradu.

Gospodu županu smo se že opravičili, bralce pa želimo seznaniti s tem, da naši občinski svetniki le niso tako slabi, saj so nam nakazali prispevek za udeležbo na univerzijadi. Naj vas še enkrat povabimo na Kampo 11. maja. Do tedaj vas pozdravljamo z lokostrelskim pozdravom: VSE V ZLATO!

Irena Štemberger

Igor Rudež

Druga pa je bila arrowhead tekma za slovenski lokostrelski pokal, ki je potekala v Ljubljani. Po posameznih slogih so si prideljali: zlato medaljo A. Simonič (dečki compound), Dunja Štemberger (de-

TRAP

Pozivna tekma

Na IV. pozivnem kontrolnem tekmovanju v streljanju na leteče cilje, ki je potekalo v torek, 16. aprila, v Novi Gorici, je Andraž Lipolt zadel 135 golobov (113 + 22) in osvojil prvo mesto.

Član Trap kluba Il. Bistrica Andraž Lipolt je znoval premočno zmagal in s tem utrdil svoje mesto v državni reprezentanci. Tamara Matko (75 + 20 = 95) se je pomerila z mladinci in zasedla 4. mesto. S tem rezultatom je prav tako potrdila mesto v državni reprezentanci. Sandi Rolih

OBVESTILA

SPECIALNA OLIMPIJADA

Varstveno-delovni center, enota Doma starejših občanov Il. Bistrica, s sodelavci organizira 3. regijske igre specialne olimpijade, ki se bodo začele v četrtek, 9. maja 1996, ob 9.30 na trnovskem stadionu (svečano odprtje in atletska tekmovanja). Prizorišče tekmovanj za namizni tenis in košarko bo v športni dvorani OŠA. Žnidarska, kjer bodo v primeru slabega vremena potekala vsa tekmovanja.

ŠAHOVSKA SIMULTANKA

Klub študentov in Šahovski klub Il. Bistrica prireja v sredo, 1. maja, na dvorišču OKREPCJEVALNICE BAŠA šahovsko simultanko z mednarodnim mojstrom MARKOM TRATARJEM, članom slovenske olimpijske reprezentance. Prijavite se lahko v Okrepčevalnici Baša ali pred začetkom tekmovanja. Najboljši bodo prejeli praktične nagrade.